



Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített első tanács)

2020. december 16. *

„Verseny – Összefonódások – A légi közlekedés piaca – Az összefonódást a belső piaccal és az EGT-Megállapodással összeegyeztethetőnek nyilvánító határozat – Kötelezettségvállalások – Történeti jogokat odaítélő határozat – Téves jogalkalmazás – A megfelelő használat fogalma”

A T-430/18. sz. ügyben,

az **American Airlines, Inc.** (székhelye: Fort Worth, Texas [Egyesült Államok], képviselik: J.-P. Poitras solicitor, J. Ruiz Calzado és J. Wileur ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: T. Franchoo, H. Leupold és L. Wildpanner, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

a **Delta Air Lines, Inc.** (székhelye: Wilmington, Delaware [Egyesült Államok], képviselik: M. Demetriou QC, C. Angeli és I. Giles ügyvédek)

beavatkozó fél,

a Delta Air Lines részére történeti jogokat odaítélő, 2018. április 30-i C(2018) 2788 final bizottsági határozat (M.6607 – US Airways/American Airlines ügy) megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített első tanács),

tagjai: H. Kanninen elnök, M. Jaeger (előadó), N. Póltorak, O. Porchia és M. Stancu bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

A jogvita előzményei

Az összeolvadást engedélyező határozat és kötelezettségvállalások

- 1 2013. június 18-án az US Airways Group, Inc. (a továbbiakban: US Airways) és az AMR Corporation – az American Airlines, Inc., azaz a felperes anyavállalata – (a továbbiakban együtt: az összeolvadásban részt vevő felek) bejelentették összeolvadási szándékukat az Európai Bizottságnak.
- 2 A Bizottság úgy vélte, hogy az ügylet belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően komoly kétségek merülnek fel egy hosszú távú útvonal, nevezetesen a London-Philadelphia útvonal vonatkozásában; az érintett repülőterek a London Heathrow (Egyesült Királyság) és a Philadelphia International Airport (Egyesült Államok) voltak.
- 3 A Bizottság által a művelettel kapcsolatban kifejezett komoly kétségekre válaszul az összefonódásban részt vevő felek kötelezettségvállalásokat ajánlottak fel.
- 4 E tekintetben az összeolvadásban részt vevő felek 2013. július 10-én benyújtották az első kötelezettségvállalási javaslatot (a továbbiakban: 2013. július 10-i kötelezettségvállalási javaslat).
- 5 Az összeolvadásban részt vevő felek képviselője a kötelezettségvállalási javaslatához kapcsolódó elektronikus levélben jelezte, hogy a javaslat közelmúltbeli kötelezettségvállalásokon alapul, beleértve a 2012. március 30-i C(2012) 2320 bizottsági határozat (HL 2012. C 161., 2. o.) alapjául szolgáló COMP/M.6447 – IAG/bmi ügyben (a továbbiakban: IAG/bmi ügy), valamint a 2013. május 23-i C(2013) 2836 bizottsági határozat (HL 2013. C 201., 8. o.) alapjául szolgáló COMP/AT.39595 – A++ ügyben (a továbbiakban: A++ ügy) szereplő kötelezettségvállalásokat is.
- 6 Az A++ ügyben tett kötelezettségvállalások 1.2.6. pontja a következőket írta elő:

„A potenciális belépő által a résidő feladására irányuló eljárás eredményeként megszerzett résidőket kizárólag arra használják, hogy az 1.3.9. pontnak megfelelően nyújtsák az ajánlatban kínált szolgáltatást, amely tekintetében a potenciális belépő a résidőket igényelte, és azokat nem lehet más útvonalon használni.”
- 7 A 2013. július 10-i kötelezettségvállalási javaslat 1.11. pontja a következőket tartalmazta:

„A potenciális belépő által a résidő feladására irányuló eljárás eredményeként megszerzett résidőket kizárólag arra használják, hogy az 1.24. pontnak megfelelően nyújtsák az ajánlatban kínált versenyző légitársasági szolgáltatást, amely tekintetében a potenciális belépő a résidőket igényelte, és azokat nem lehet más útvonalon használni.”
- 8 2013. július 12-én a Bizottság elutasította a 2013. július 10-i kötelezettségvállalási javaslatot, hangsúlyozva többek között azt, hogy a történeti jogokat szerepeltetni kell az említett kötelezettségvállalásokban.
- 9 2013. július 14-én az összeolvadásban részt vevő felek módosított kötelezettségvállalásokat terjesztettek elő, anélkül azonban, hogy azokban történeti jogokat szerepeltettek volna, mivel úgy vélték, hogy ez a jelen ügyben nem megfelelő (a továbbiakban: 2013. július 14-i kötelezettségvállalási javaslat).

- 10 A 2013. július 14-i kötelezettségvállalási javaslat 1.11. pontja a következőket tartalmazta:
- „A potenciális belépő által a résidő feladására irányuló eljárás eredményeként megszerzett résidőket kizárólag arra használják, hogy az 1.23. pontnak megfelelően nyújtsák az ajánlatban kínált versenyző légitársasági szolgáltatást, amely tekintetében a potenciális belépő a résidőket igényelte, és azokat nem lehet a LHR-PHL útvonalon kívül más útvonalon használni.”
- 11 A 2013. július 14-i kötelezettségvállalási javaslathoz egy olyan változatot csatoltak, amelyben látszottak a 2013. július 10-i kötelezettségvállalási javaslat változásait tükröző módosítások (*track changes*).
- 12 2013. július 15-én a Bizottság ismét elutasította az összeolvadásban részt vevő felek által felajánlott kötelezettségvállalásokat, és előírta, hogy az IAG/bmi ügyben javasoltakhoz „hasznos típusú” történeti jogokat is szerepeltessenek azokban. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az összefonódás által felvetett valamennyi komoly kétség eloszlatásához szükség volt a történeti jogok szerepeltetésére.
- 13 Az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalások releváns része a következőket tartalmazta:
- „1.3. A résidőkkel kapcsolatos történeti jogok
- 1.3.1. Általános szabályként a potenciális belépő által a résidő feladására irányuló eljárás eredményeként megszerzett résidőket kizárólag arra használják, hogy az 1.24. pontnak megfelelően versenyző légitársasági szolgáltatást nyújtsanak az érintett várospár vonatkozásában, amelynek tekintetében a potenciális belépő a résidő feladására irányuló eljárás keretében benyújtotta kérelmét az IAG felé. A résidőket csak akkor lehet egy másik várospár vonatkozásában használni, ha a potenciális belépő az érintett várospárt, amelynek vonatkozásában a résidőket átadták, meghatározott számú, egymást követő teljes IATA forgalmi időn üzemeltette (a továbbiakban: **Használati Időszak**).
- 1.3.2. Úgy kell tekinteni, hogy a potenciális belépő rendelkezik a megszerzett résidőkre vonatkozó történeti jogokkal abban az esetben, ha a résidőket megfelelő módon használta az érintett várospár vonatkozásában a használati időszak folyamán. E tekintetben a használati időszak lejártát követően a potenciális belépő a jelen kötelezettségvállalások alapján megszerzett résidőket kizárólag valamennyi rövid távú európai várospár vonatkozásában, illetve a megjelölt hosszú távú várospárok vonatkozásában nyújtott szolgáltatások tekintetében jogosult üzemeltetni (a továbbiakban: **Történeti Jogok**).
- 1.3.3. A történeti jogokat a független megbízott tanácsainak beszerzését követően a Bizottságnak kell jóváhagynia [...]”
- 14 Az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalások visszaélészerű használatra vonatkozó 1.3.5. pontja ugyanezen, „A résidőkkel kapcsolatos történeti jogok” című részben szerepelt.
- 15 Mivel a kötelezettségvállalások hivatalos benyújtására előírt határidő 2013. július 17-én járt le, az összefonódó felek 2013. július 16-án felülvizsgált kötelezettségvállalásokat terjesztettek elő, amelyekben többek között a történeti jogok is szerepeltek (a továbbiakban: 2013. július 16-i kötelezettségvállalási javaslat). A Bizottságnak megküldött dokumentum egy összehasonlított változatot is tartalmazott, amely tükrözte a 2013. július 14-i kötelezettségvállalási javaslat módosításait.
- 16 Ami a történeti jogok felajánlott kötelezettségvállalásokban való szerepeltetését illeti, a 2013. július 16-i kötelezettségvállalás felajánlását kísérő elektronikus levél csupán azt tartalmazta, hogy a történeti jogokat a Bizottság „felhívásának megfelelően” szerepeltették.

- 17 A 2013. július 16-i kötelezettségvállalási javaslat 1.9–1.11. pontját első alkalommal az említett javaslatba illesztették be. Ezek a következőket mondták ki:

„1.9. Általános szabályként a potenciális belépő által a résidő feladására irányuló eljárás eredményeként megszerzett résidőket kizárólag arra használják, hogy versenyző légitársaságok szolgáltatást nyújtsanak a repülőtérpár vonatkozásában. A résidőket csak akkor lehet egy másik várospár vonatkozásában használni, ha a potenciális belépő a repülőtérpár vonatkozásában az 1.24. pontnak megfelelően benyújtott ajánlatnak megfelelő közvetlen szolgáltatást üzemeltetett meghatározott számú, egymást követő teljes IATA forgalmi idény során (a továbbiakban: **Használati Időszak**).

1.10. Úgy kell tekinteni, hogy a potenciális belépő rendelkezik a megszerzett résidőkre vonatkozó történeti jogokkal abban az esetben, ha a résidőket megfelelő módon használta az érintett repülőtérpár vonatkozásában a használati időszak folyamán. E tekintetben a használati időszak lejártát követően a potenciális belépő a jelen kötelezettségvállalások alapján megszerzett résidőket valamennyi várospár vonatkozásában jogosult használni (a továbbiakban: **Történeti Jogok**).

1.11. A történeti jogokat a használati időszak végén a független megbízott tanácsainak beszerzését követően a Bizottságnak kell jóváhagynia [...]”

- 18 2013. július 18-án az összeolvadásban részt vevő felek benyújtották a Bizottsághoz a 2013. július 16-i kötelezettségvállalási javaslatra vonatkozó RM-formanyomtatványt (a továbbiakban: 2013. július 18-i RM-formanyomtatvány).

- 19 A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló 139/2004/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 802/2004/EK bizottsági rendelet (HL 2004. L 133., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 88. o.; a továbbiakban: végrehajtási rendelet) IV. melléklete szerinti RM-formanyomtatványban a vállalkozásoknak fel kell tüntetniük a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (HL 2004. L 24., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 40. o.; a továbbiakban: összefonódás-ellenőrzési rendelet) 6. cikkének (2) bekezdése szerinti kötelezettségvállalás felajánlásakor benyújtott információkat és dokumentumokat.

- 20 A piaci szereplőkkel folytatott konzultációt követően az összeolvadásban részt vevő felek még megbeszéléseket folytattak a Bizottsággal a 2013. július 16-i kötelezettségvállalási javaslatról, és azon bizonyos változtatásokat eszközöltek.

- 21 Ily módon 2013. július 25-én az összeolvadásban részt vevő felek benyújtották a Bizottsághoz végleges kötelezettségvállalásaikat (a továbbiakban: végleges kötelezettségvállalások), 2013. július 30-án pedig az arra vonatkozó RM-formanyomtatványt (a továbbiakban: 2013. július 30-i RM-formanyomtatvány).

- 22 Ami a végleges kötelezettségvállalások 1.9–1.11. pontjának szövegét illeti, az ugyanaz maradt, mint amely a fenti 17. pontban ismertetett 2013. július 16-i kötelezettségvállalási javaslatban szerepel.

- 23 A 2013. július 30-i RM-formanyomtatvány 1. szakasza 1.1. pontjának i. alpontja többek között a következőket tartalmazza:

„A résidőkre vonatkozó kötelezettségvállalás lényegében a Bizottságnak a légitársaságok összeolvadására vonatkozó legutóbbi ügyekben, például az IAG/bmi [ügyben] követett gyakorlatán alapul. Közelebbről annak érdekében, hogy a korrekciós intézkedést vonzóbbá tegyék, a felajánlott kötelezettségvállalások az [összeolvadásban részt vevő felek] által feladott résidőkre vonatkozó történeti jogokra vonatkozó rendelkezéseket tartalmaznak, azt követően, hogy az új belépő hat egymást követő forgalmi idényben közvetlen szolgáltatást üzemeltetett a repülőtérpáron.”

- 24 A 2013. július 30-i RM-formanyomtatvány „A mintaszövegektől való eltérés” című 3. szakaszában az összeolvadásban részt vevő feleknek jelezniük kellett a felajánlott kötelezettségvállalásoknak a Bizottság szolgálatai által közzétett, vonatkozó – időről időre felülvizsgált – kötelezettségvállalási mintaszövegektől való esetleges eltéréseit, és ki kellett fejteniük az eltérés okát.
- 25 A jelen ügyben a 2013. július 30-i RM-formanyomtatvány 3. szakaszában az összeolvadásban részt vevő felek a következőket tüntették fel:

„Az [összeolvadásban részt vevő felek] által felajánlott kötelezettségvállalások eltérnek a Bizottság szolgálatai által közzétett kötelezettségvállalási mintaszövegektől, mivel ez szükséges ahhoz, hogy a légi közlekedés sajátos összefüggésében megfeleljenek valamely strukturális korrekciós intézkedés különleges követelményeinek.

Amint az az előző megbeszélések során kiemelésre került, a felajánlott kötelezettségvállalások a Bizottság által a légitársaságok közötti más összefonódási ügyekben elfogadott kötelezettségvállalásokon alapulnak. Közelebről ezek többsége az IAG/bmi [ügyben] felajánlott kötelezettségvállalásokon alapul.

A felajánlott kötelezettségvállalások értékelésének megkönnyítése érdekében [az összeolvadásban részt vevő felek] az alábbiakban megjelölik azokat a pontokat, amelyek tekintetében a felajánlott kötelezettségvállalások eltérnek az IAG/bmi [ügyben] elfogadott kötelezettségvállalásoktól. Ezek a pontok nem foglalják magukban a kis jelentőségű nyelvi változtatásokat, illetve a jelen ügy sajátos körülményei által megkövetelt pontosításokat, különösen a fogalommeghatározásokra vonatkozó részben.”

- 26 A történeti jogokra vonatkozó rendelkezéseket illetően az IAG/bmi ügyben elfogadott kötelezettségvállalásokhoz képest semmilyen eltérést nem jelöltek meg a 2013. július 30-i RM-formanyomtatványban.
- 27 A 2013. július 30-i RM-formanyomtatványnak a fenti 25. pontban idézett részei egyébként megfelelnek a 2013. július 18-i RM-formanyomtatványnak, azzal az egyetlen különbséggel, hogy a 2013. július 18-i RM-formanyomtatvány 1. szakasza 1.1. pontjának i. alpontjában „hat” helyett „nyolc” egymást követő forgalmi időnyre hivatkoztak.
- 28 Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 6. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján elfogadott 2013. augusztus 5-i C(2013) 5232 final bizottsági határozattal (COMP/M.6607 – US Airways/American Airlines ügy) (HL 2013. C 279., 6. o.; a továbbiakban: engedélyező határozat) a Bizottság az összeolvadási műveletet egyes feltételek és kötelezettségek tiszteletben tartása mellett a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította.
- 29 Az engedélyező határozat (160) preambulumbekzdése a következőképpen foglalta össze a történeti jogokkal kapcsolatos végleges kötelezettségvállalásokat:

„Általános szabályként a potenciális belépő által a végleges kötelezettségvállalások alapján megszerzett résidőket menetrendszerű közvetlen légi utasszállítási szolgáltatás üzemeltetésére kell fordítani a London Heathrow – Philadelphia repülőtérpár vonatkozásában, és azokat más várospár vonatkozásában csak akkor lehet használni, ha a potenciális belépő e szolgáltatást a használati időszak (hat egymást követő IATA forgalmi időny) során üzemeltette. A használati időszak elteltét követően a potenciális belépő bármely várospár vonatkozásában jogosult lesz a résidők használatára („történeti jogok”). Mindazonáltal a történeti jogok biztosításához a független megbízott tanácsainak beszerzését követően a Bizottság jóváhagyása szükséges.”

30 Az engedélyező határozat (176), (178)–(181), (186) és (197)–(199) preambulumbekzdésében a Bizottság a kötelezettségvállalások elemzése keretében a következő megállapításokat tette:

„(176) Az Európai Unió bíróságainak ítélezési gyakorlata szerint a kötelezettségvállalásoknak alkalmasnak kell lenniük a megállapított versenyproblémák megszüntetésére és a versengő piaci struktúrák biztosítására. Közelebbről a II. szakasz során tett kötelezettségvállalásokkal ellentétben, az I. szakaszban felajánlott kötelezettségvállalások nem arra irányulnak, hogy meggátolják a hatékony verseny jelentős korlátozását, hanem inkább arra, hogy egyértelműen eloszlássák az ezzel kapcsolatos valamennyi komoly kétséget. A Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak megítélésében, hogy e korrekciós intézkedések olyan közvetlen és elégséges válasznak minősülnek-e, amely alkalmas e kétségek elosztatására.

(178) A Bizottság értékelése szerint a végleges kötelezettségvállalások elosztatnak az eljárás során azonosított minden komoly kétséget. Ennélfogva a Bizottság megállapítja, hogy a felek által tett végleges kötelezettségvállalások elegendők az összefonódás belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos komoly kétségek elosztatására.

(179) A légitársaságokra vonatkozó ügyekben a résidők feladására vonatkozó kötelezettségvállalások akkor fogadhatók el a Bizottság számára, ha kellően egyértelmű, hogy az új versenytársak tényleges piacra lépése meg fog történni, ami megszünteti a hatékony verseny minden jelentős korlátozását. [...]

(180) A résidőkre vonatkozó kötelezettségvállalás azon a tényen alapul, hogy a London Heathrow repülőtéren a résidők rendelkezésre állása a belépés elsődleges akadálya azon az útvonalon, amelyre vonatkozóan komoly kétségek merültek fel. Ezért azt ezen akadály megszüntetésére (vagy legalábbis jelentős csökkentésére), valamint a London Heathrow-Philadelphia útvonalon történő, megfelelő időben történő valószínű belépés lehetővé tétele céljából alakították ki.

(181) Fontos azt is megjegyezni, hogy a London Heathrow repülőtér résidői önmagukban nagyon jelentős értékkel bírnak, ami a piacra lépésre pályázók számára nagyon vonzóvá teszi a résidőkre vonatkozó kötelezettségvállalást. A kötelezettségvállalási csomagban a résidők inherens vonzerejét megerősíti az a kilátás is, hogy az IATA hat forgalmi idényét követően történeti jogokat szereznek.

(186) A fentiekre és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokra, különösen a valószínű és megfelelő időben történő belépéssel kapcsolatos, a piaci szereplőkkel folytatott konzultáció során megismert érdeklődésre és adatokra tekintettel a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a résidőkre vonatkozó kötelezettségvállalás kulcsfontosságú eleme a London-Philadelphia útvonalon történő valószínű és megfelelő időben történő belépésnek. Az ezen útvonalon történő belépés mérete elegendő lesz az e piacon azonosított komoly kétségek elosztatására (az utasok valamennyi lehetséges szegmensében).

(197) Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 6. cikke (2) bekezdése második albekezdésének első mondata értelmében a Bizottság a határozatához feltételeket és kötelezettségeket fűzhet, annak érdekében, hogy biztosítsa az érintett vállalkozások által a Bizottsággal szemben az összefonódás közös piaccal összeegyeztethetővé tétele érdekében tett kötelezettségvállalások teljesítését.

(198) [...] Amennyiben valamely feltétel nem teljesül, az [engedélyező] határozat érvényességét veszti. Ha az érintett vállalkozások kötelezettségzegést követnek el, a Bizottság az összefonódás-ellenőrzési rendelet 8. cikkének (6) bekezdésével összhangban visszavonhatja az engedélyező határozatot [...]

(199) [...] a jelen ügyben a határozat a végleges kötelezettségvállalások 1., 2., 3. és 4. szakaszában meghatározott követelmények teljes mértékű tiszteletben tartásától függ (feltételek), míg a végleges kötelezettségvállalások egyéb szakaszai kötelezettségeket képeznek a felek számára.”

31 Az engedélyező határozat (200) preambulumbekzdése kiemeli, hogy a végleges kötelezettségvállalásokat e határozathoz csatolták, és azok annak szerves részét képezik.

32 Végül az engedélyező határozat (201) preambulumbekzdésében a Bizottság megállapította, hogy úgy döntött, a bejelentett ügyletet a végleges kötelezettségvállalásokkal módosított formájában „az e határozathoz csatolt végleges kötelezettségvállalásokban előírt feltételek és kötelezettségek teljes mértékű tiszteletben tartása mellett” a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja.

Végleges kötelezettségvállalások

33 Az engedélyező határozathoz csatolt végleges kötelezettségvállalások első bekezdésében az összeolvadásban részt vevő felek emlékeztetnek arra, hogy annak érdekében vállalták a végleges kötelezettségvállalásokat, hogy a Bizottság az összeolvadást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilváníthassa.

34 A végleges kötelezettségvállalások harmadik bekezdése a következőket pontosítja:

„A jelen szöveget az [engedélyező] határozat fényében kell értelmezni, amennyiben a kötelezettségvállalások az európai uniós jog általános keretei között – különösen az összefonódás-ellenőrzési rendelet alapján, valamint [az összefonódás-ellenőrzési] rendelet és [a végrehajtási] rendelet alapján elfogadható korrekciós intézkedésekről szóló bizottsági közleményre figyelemmel – az e határozathoz kapcsolódó feltételeknek és kötelezettségeknek minősülnek.”

35 A végleges kötelezettségvállalások mindenekelőtt meghatároznak néhány fogalmat, a következők szerint:

- a „történeti jogok” fogalmát az 1.10. pontra hivatkozással határozzák meg;
- a „visszaélészerű használat” fogalmát az 1.13 pontra hivatkozással határozzák meg;
- a „használati időszak” fogalmát az 1.9. pontra hivatkozással határozzák meg, azzal a pontosítással, amely szerint ezen időszaknak a Nemzetközi Légi Közlekedési Szövetség (IATA) szerinti hat forgalmi idényig kell tartania (a továbbiakban: IATA forgalmi idények).

36 Ezzel szemben a végleges kötelezettségvállalások nem határozzák meg a „megfelelő használat” fogalmát.

37 Ezt követően a végleges kötelezettségvállalások 1.6. pontjának szövege a következő:

„A jelen kötelezettségvállalások sérelme nélkül a felek nem kötelesek betartani a résidők potenciális belépő részére történő rendelkezésre bocsátására vonatkozó bármely megállapodást, amennyiben:

[...]

b) megállapítást nyer, hogy a potenciális belépő (a fenti 1.13. pont szerinti) visszaélészerű használat helyzetében van.”

38 A végleges kötelezettségvállalások 1.9–1.11. pontja a következőképpen rendelkezik:

„1.9. Általános szabályként a potenciális belépő által a résidő feladására irányuló eljárás eredményeként megszerzett résidőket kizárólag arra használják, hogy versenyző légitársaságok szolgáltatást nyújtsanak a repülőtérpár vonatkozásában. A résidőket csak akkor lehet egy másik város pár vonatkozásában használni, ha a potenciális belépő a repülőtérpár vonatkozásában az 1.24. pontnak megfelelően benyújtott ajánlatnak megfelelő közvetlen szolgáltatást üzemeltetett meghatározott számú, egymást követő teljes IATA forgalmi idény során (a továbbiakban: **Használati Időszak**).

1.10. Úgy kell tekinteni, hogy a potenciális belépő rendelkezik a megszerzett résidőkre vonatkozó történeti jogokkal abban az esetben, ha a résidőket megfelelő módon használta az érintett repülőtérpár vonatkozásában a használati időszak folyamán. E tekintetben a használati időszak lejártát követően a potenciális belépő a jelen kötelezettségvállalások alapján megszerzett résidőket valamennyi várospár vonatkozásában jogosult használni (a továbbiakban: **Történeti Jogok**).

1.11. A történeti jogokat a használati időszak végén a független megbízott tanácsainak beszerzését követően a Bizottságnak kell jóvá hagynia [...]"

39 A végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja a következőképpen rendelkezik:

„A használati időszak során akkor lehet úgy tekinteni, hogy visszaélészerű használatra kerül sor, ha a felek által feladott résidőket megszerző potenciális belépő úgy dönt, hogy:

[...]

b) alacsonyabb járatsűrűséget üzemeltet annál, mint amelyre az 1.24. pontnak megfelelő ajánlatban kötelezettséget vállalt, vagy felhagy az üzemeltetéssel a repülőtérpárok vonatkozásában, kivéve ha ez a döntés összeegyeztethető a Közösség repülőterein alkalmazandó résidőkiosztás közös szabályairól szóló, 1993. január 18-i 95/93/EGK rendelet (HL 1993. L 14., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 2. kötet, 3. o.) 10. cikkének (2) bekezdésében foglalt »használd vagy elveszíted« elvével (vagy annak bármely felfüggesztésével);

[...]"

40 A végleges kötelezettségvállalások 1.14. pontja a következőképpen rendelkezik:

„Ha a felek vagy a résidő feladására irányuló eljárás eredményeként résidőket szerző potenciális belépő arról szerez tudomást, vagy észszerűen előre látják, hogy a potenciális belépő visszaélészerű használatot folytat, erről haladéktalanul tájékoztatniuk kell a másik felet és a független megbízottat. A potenciális belépőnek ettől az értesítéstől számítva 30 nap áll rendelkezésére, hogy véget vessen a tényleges vagy lehetséges visszaélészerű használatnak. Amennyiben a visszaélészerű használatot nem szüntetik meg, a felek megszüntethetik a résidők feladásáról szóló megállapodást, és a résidők visszaszállnak a felekre azzal, hogy a jelen pont alkalmazását nem sértve továbbra is köti a feleket az arra irányuló kötelezettségvállalás, hogy a résidőket az 1.1. pont alapján egy másik potenciális belépő rendelkezésére bocsássák. Az 1.13. pont a) és b) alpontjában említett esetekben a felek a múltbeli prioritás megőrzése érdekében törekednek a résidők ismételt kiosztására. Amennyiben erőfeszítéseik ellenére a felek nem képesek megőrizni a múltbeli prioritást e résidők tekintetében, illetve az 1.13. pont c), d) vagy e) alpontjában meghatározott visszaélészerű használat esetén a potenciális belépő észszerű mértékben kártalanítja a feleket, amint azt a 1.15. pont alapján a résidők feladásáról szóló megállapodás előírja.”

41 A végleges kötelezettségvállalások 1.24. pontja a következőképpen rendelkezik:

„1.24. A résidőkiosztás iránti kérelmek benyújtására nyitva álló határidő lejártá előtt minden jelentkezőnek be kell nyújtania a résidőkiosztására vonatkozó hivatalos ajánlatát is a független megbízott részére. A hivatalos ajánlatnak legalább a következőket tartalmaznia kell:

a) az elsődleges feltételek (azaz résidő, a járatsűrűség és az üzemeltetendő IATA forgalmi idények száma [egész éves vagy idényjellegű szolgáltatás]);

b) részletes üzleti terv. E terv tartalmazza a társaság általános bemutatását, beleértve annak történetét, jogállását, részvényeseinek listáját és ismertetését, valamint az utolsó két auditált éves pénzügyi beszámolót. A részletes üzleti terv információkat szolgáltat a vállalkozás tőkéhez való

hozzáféréssel, hálózatának, flottájának stb. fejlesztésével kapcsolatos projektjeiről, valamint teljes tájékoztatást ad a vállalkozás repülőtérpárokkal kapcsolatos terveit illetően. A tervnek részletesen meg kell határoznia a repülőtérpárokkal összefüggésben tervezett műveleteket legalább két (2) egymást követő IATA forgalmi idényben (a repülőgépek mérete, a kabinok konfigurációja, teljes kapacitás és az egyes osztályok kapacitása, a biztosított járatsűrűség, a díjszabási struktúrák, a szolgáltatások kínálata, a járatok tervezett menetrendje) és a várt pénzügyi eredmények (várható forgalom, bevételek, nyereség, kabinosztályonkénti átlagos díj) [...]

42 A végleges kötelezettségvállalások 1.26. pontja a következőképpen rendelkezik:

„A hivatalos ajánlat(ok) kézhezvétele után a független megbízott tanácsainak beszerzését követően a Bizottság:

- a) értékeli, hogy valamennyi jelentkező olyan meglévő vagy potenciális életképes versenytárs-e, amely rendelkezik az erőforrásokkal és a szándékkal arra, hogy a repülőtérpáron hosszú távon üzemeltesse a szolgáltatásokat, dinamikus és életképes versenyerőt képviselve;
- b) értékeli a fenti a) pontban foglalt követelményeknek megfelelő egyes jelentkezők által benyújtott hivatalos ajánlatokat és e jelentkezőket preferencia-sorrendbe sorolja.”

43 A végleges kötelezettségvállalások 1.27. pontja a következőképpen rendelkezik:

„1.27. A Bizottság az 1.26. ponttal összhangban végzett értékelése során előnyben részesíti azt a jelentkezőt, amely összességében a leghatékonyabb versenykényszert gyakorolja a repülőtérpár tekintetében, anélkül hogy figyelembe venné azt az országot, ahol a jelentkező engedély jogosultja, vagy ahol a központi ügyintézésének helye található. E célból a Bizottság figyelembe veszi a jelentkező üzleti tervének dinamizmusát, és elsőbbséget biztosít annak a jelentkezőnek, amely megfelel a következő kritériumok közül egynek vagy többnek:

- a) a legnagyobb kapacitás [az IATA két egymást követő forgalmi idényében kínált helyek száma alapján] és/vagy a legnagyobb összesített számú szolgáltatás/járatsűrűség;
- b) egész évben biztosított szolgáltatás, vagy csak IATA nyári szezonális szolgáltatás vagy IATA téli szezonális szolgáltatás; és
- c) olyan árszerkezet és a szolgáltatási ajánlat olyan szerkezete, amely a leghatékonyabb versenykényszert gyakorolhatja a repülőtérpár tekintetében.

Amennyiben a Bizottság vizsgálata alapján több jelentkező ugyanolyan hatékony versenynyomást tud gyakorolni a repülőtérpár tekintetében, a Bizottság a felek által az 1.25. pont alapján szolgáltatott besorolásnak megfelelően sorolja be a jelentkezőt.”

A megtámadott határozat

44 2014. október 9-én a beavatkozó fél, a Delta Air Lines, Inc. a résidőkiosztására vonatkozó hivatalos ajánlatot nyújtott be, a végleges kötelezettségvállalások 1.24. pontjának megfelelően. Pályázati anyaga szerint 2015 nyarától kezdődően hat egymást követő IATA forgalmi idény során napi járatot kívánt üzemeltetni a London Heathrow és a Philadelphia International Airport repülőtérpáron.

45 A beavatkozó fél volt az egyetlen, amely a végleges kötelezettségvállalások alapján résidőkiosztásra vonatkozó ajánlatot nyújtott be.

- 46 2014. november 6-i határozatában a Bizottság, miután a végleges kötelezettségvállalások 1.21. és 1.26. pontja alapján értékelte a beavatkozó fél életképességét és hivatalos ajánlatát, megállapította, hogy először is független a felektől, és nem állt kapcsolatban velük, valamint hogy a kötelezettségvállalások 1.21. pontja értelmében véve kimerítette saját résidő-portfólióját a London Heathrow repülőtéren, másodszer, hogy a felek olyan potenciális életképes versenytársa azon repülőtérpáron, amely vonatkozásában a kötelezettségvállalások alapján a résidőket kérte, amely a London Heathrow – Philadelphia International Airport útvonalon rendelkezik a szolgáltatások hosszú távú üzemeltetésére irányuló kapacitásokkal, erőforrásokkal és szándékkal, valamint életképes versenyerőt képvisel.
- 47 2014. december 17-én a felperes és a beavatkozó fél benyújtotta a Bizottságnak a résidők feladásáról szóló megállapodást, amelyet a két társaságnak a London Heathrow – Philadelphia International Airport repülőtérpár vonatkozásában a beavatkozó fél által kért résidőkre vonatkozó kötelezettségvállalások teljesítése érdekében kell megkötnie. 2014. december 19-i határozatával a Bizottság a megbízott 2014. december 17-i jelentésének megfelelően jóváhagyta a résidők feladásáról szóló megállapodást.
- 48 A résidők feladásáról szóló 2014. december 19-i határozat azt írja elő, hogy a beavatkozó fél köteles a felperes résidőit arra használni, hogy a London Heathrow – Philadelphia International Airport útvonalon közvetlen járatokkal üzemelő szolgáltatást nyújtson. Azt is előírja továbbá, hogy akkor tekintik úgy, hogy a beavatkozó fél történeti jogokkal rendelkezik, amennyiben e résidőket a Bizottság beleegyezésével a használati időszak alatt megfelelő módon használták, valamint hogy miután a Bizottság jóváhagyja a történeti jogokat, a beavatkozó fél megőrzi a felperes résidőit, és azokat bármely város pár vonatkozásában jogosult lesz használni.
- 49 A beavatkozó fél az IATA 2015. nyári menetrendi időszakának elején kezdte el üzemeltetni a London – Philadelphia útvonalat.
- 50 2015. szeptember 28-án a felperes levelet küldött a megbízottnak, jelezve felé, hogy mivel a beavatkozó fél nem az ajánlatának megfelelő módon hasznosította a korrekciós résidőket, nem „használta megfelelően” a korrekciós résidőket a 2015-ös nyári és a 2015–2016-os téli forgalmi idény során, és ezért ezeket az idényeket nem kell figyelembe venni a történeti jogok megszerzése tekintetében.
- 51 Ezt követően több levélváltásra is sor került, többek között a felperes és a Bizottság között, amelyek során a felperes jelezte, hogy a beavatkozó fél továbbra sem tartja tiszteletben ajánlatának feltételeit, és így nem tarthat igényt történeti jogok megszerzésére.
- 52 2018. április 30-án a Bizottság meghozta a Delta Air Lines számára történeti jogokat biztosító C(2018) 2788 final határozatot (M.6607 US Airways/American Airlines ügy) (a továbbiakban: megtámadott határozat), amelyben megállapította, hogy a beavatkozó fél a használati időszakban megfelelő módon használta a résidőket, és jóváhagyta a történeti jogok biztosítását a Delta Air Lines részére a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontja alapján.
- 53 A megtámadott határozat címzettjeiként az US Airways, az AMR Corporation és a beavatkozó fél szerepeltek. A határozatról brüsszeli (Belgium) ügyvédek keresztül tájékoztatták az AMR Corporationt.
- 54 A Bizottság, miután a megtámadott határozatban megállapította, hogy a beavatkozó fél és a felperes eltérően értelmezik a történeti jogok megadása céljából teljesítendő feltételeket, megvizsgálta a végleges kötelezettségvállalások szövegét, tárgyát és hátterét.

- 55 E tekintetben a megtámadott határozatban két szakaszból álló vizsgálatot végzett. Először is a Bizottság azonosította azokat a tényezőket, amelyek alapján úgy ítélte meg, hogy a „megfelelő használat” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az a „visszaélészerű használat” hiányának felel meg. Másodszor a Bizottság olyan érveket ismertetett, amelyekkel szerinte ellentétes az az értelmezés, amely szerint a „megfelelő használat” alatt az „ajánlatnak megfelelő használatot” kell érteni.
- 56 Így, miután először is megállapította, hogy a végleges kötelezettségvállalások nem határozták meg a „megfelelő használat” fogalmát, a megtámadott határozat pontosította, hogy e kifejezést „a [végleges] kötelezettségvállalások tárgyának és összefüggéseinek fényében” kell értelmezni.
- 57 A végleges kötelezettségvállalások tárgyát illetően a Bizottság úgy ítélte meg, hogy azok az összeolvadás belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos komoly kétségek eloszlatására irányulnak, és hogy e kötelezettségvállalások 1.9. pontjának célja az, hogy versenyző légitársaságok szolgáltatás létrehozásával helyreállítsa a versenyt az érintett útvonalon.
- 58 A végleges kötelezettségvállalások hátterét illetően a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a történeti jogok célja az, hogy a potenciális belépőt az érintett útvonal üzemeltetésére ösztönözzék. Márpedig a potenciális belépő piacra lépésre való ösztönzéséhez egyértelmű és ellenőrizhető kritériumokra volt szükség, amelyek kizárnak minden önkényes megfontolást.
- 59 Mivel az általános nyelvhasználatban a visszaélészerű használat a nem megfelelő használatnak tekinthető, és a végleges kötelezettségvállalásokban a „visszaélészerű használat” kifejezést meghatározták, míg a „megfelelő használat” kifejezést nem határozták meg, a Bizottság ebből azt a következtetést vonta le, hogy annak érdekében, hogy az új belépők számára egyértelmű és ellenőrizhető útmutatást lehessen adni, a „megfelelő használat” kifejezést úgy kell értelmezni, mint a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélészerű használat” hiányát.
- 60 Ezt követően a Bizottság a megtámadott határozatban cáfolta azt az álláspontot, amely szerint a „megfelelő használat” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az az „ajánlatnak megfelelő használatra” vonatkozik.
- 61 E tekintetben a megtámadott határozat szerint először is a „megfelelő használat” „ajánlatnak megfelelő használatnak” tekintése olyan követelményt támasztana, amelyet szinte lehetetlen teljesíteni.
- 62 Másodszor, nem fogadható el az az álláspont, amely szerint csak a „rendkívüli működési okokból történő megszüntetések” egyeztethetők össze az „ajánlatnak megfelelő használattal”. Egyrészt, az ilyen feltétel túl homályos ahhoz, hogy a potenciális új belépő számára biztosítsa a jogbiztonságot. Másrészt, e feltételt a végleges kötelezettségvállalások szövege nem támasztja alá.
- 63 Harmadszor, a „megfelelő használat” olyan értelmezése, amely szerint az az „ajánlatnak megfelelő használatot” jelent, a végleges kötelezettségvállalásokat sokkal kevésbé vonzóvá tenné az új belépő számára.
- 64 Negyedszer, mivel a résidók 80%-os használati szintje a *de facto* szabály a légitársasági ágazatban, észszerűtlen lenne a potenciális új belépőtől 100%-os használati arányt megkövetelni.
- 65 Ötödször, az RM-formanyomtatványból kitűnik, hogy a végleges kötelezettségvállalások a történeti jogokat illetően nagymértékben hasonlóak voltak az IAG/bmi ügyben rögzített kötelezettségvállalásokhoz, néhány „kis jelentőségű pontosítással és nyelvi változtatással”. Márpedig az utóbbi kötelezettségvállalásokban az „ajánlatnak megfelelő használat” nem volt feltétele a történeti jogok megszerzésének. Ennélfogva a végleges kötelezettségvállalásokban szereplő, „az ajánlatnak megfelelő” kifejezés az IAG/bmi ügyben tett kötelezettségvállalásokhoz képest pusztán „kis jelentőségű nyelvi változtatásnak” minősül.

- 66 Hatodszor, ellentétes lenne a szóban forgó rendelkezések rendszerével, ha a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjában szereplő „megfelelő használat” fogalmát az említett kötelezettségvállalások 1.9. pontjának fényében értelmeznék, mivel az utóbbi célja a kötelezettségvállalás céljának – versenyző légitársasági szolgáltatás nyújtása az érintett útvonalon – megjelölése, míg a történeti jogokat az 1.10. pont határozza meg.
- 67 E vizsgálat eredményeként a Bizottság a megtámadott határozatban arra a következtetésre jutott, hogy a „megfelelő használat” kifejezés nem értelmezhető az „ajánlatnak megfelelő használatként”, hanem azt úgy kell értelmezni, mint amely a résidők végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélészerű használatának” hiányát jelenti.
- 68 Végül a Bizottság a megtámadott határozatban annak eldöntése érdekében, hogy kell-e a beavatkozó fél számára történeti jogokat biztosítani, megvizsgálta, hogy az a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében véve visszaélészerűen használta-e a résidőket.
- 69 E tekintetben a Bizottság megállapította, hogy a beavatkozó fél a résidőket alulhasznosította, amire egyes résidőknek a visszaszolgáltatási határidő lejárta előtt a koordinátorhoz történő visszaszolgáltatása és bizonyos járatok törlése miatt került sor. A Bizottság azonban a résidők használatát – alulhasznosításuk ellenére – a Közösség repülőterein alkalmazandó résidőkiosztás közös szabályairól szóló, 1993. január 18-i 95/93/EGK rendelet (HL 1993. L 14., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 2. kötet, 3. o.; a továbbiakban: résidőkről szóló rendelet) 10. cikkének (2) és (3) bekezdésében szabályozott „használd vagy elveszíted” elvével összhangban lévőnek tekintette, mivel a visszaszolgáltatási határidő lejárta előtt visszaszolgáltatott résidőket nem lehet figyelembe venni az említett elv alkalmazása szempontjából, a résidők használata pedig mindig a 80%-os küszöb felett maradt. A Bizottság, miután megállapította, hogy a beavatkozó fél a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében véve nem használta visszaélészerűen a résidőket, ebből a megbízott írásbeli ajánlásának megfelelően azt a következtetést vonta le, hogy a beavatkozó fél a használati időszakban megfelelően használta a résidőket, és jóváhagyta, hogy a beavatkozó fél számára a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjának megfelelően történeti jogokat biztosítsanak.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 70 A Törvényszék Hivatalához 2018. július 10-én benyújtott keresetlevelével a felperes megindította a jelen keresetet.
- 71 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
 - a Bizottságot és a beavatkozó felet kötelezze a költségek viselésére.
 - rendeljen el az ügy körülményei alapján indokolt bármely egyéb intézkedést.
- 72 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 73 A Törvényszék Hivatalához 2018. október 24-én benyújtott beadványában a beavatkozó fél kérte, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhatson.

- 74 A tanács elnöke a 2019. január 8-i határozatával engedélyezte a beavatkozó fél számára, hogy a Bizottság kereseti kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon.
- 75 2019. március 21-én a beavatkozó fél beavatkozási beadványt nyújtott be a Törvényszék Hivatalához, amelyben a kereset elutasítását kéri.
- 76 A felperes a beavatkozási beadványra vonatkozó észrevételeit 2019. április 30-án terjesztette elő. A Bizottság a maga részéről 2019. április 25-én jelezte, hogy az említett beadvánnyal kapcsolatban nem kíván észrevételt tenni.
- 77 Az első tanács javaslatára a Törvényszék eljárási szabályzatának 28. cikkét alkalmazva úgy határozott, hogy az ügyet kibővített ítélkező testület elé utalja.
- 78 Az előadó bíró javaslatára a Törvényszék (első kibővített tanács) az eljárási szabályzat 89. cikkében szabályozott pervezető intézkedések keretében felhívta a Bizottságot dokumentumok benyújtására, és kérdéseket intézett a felekhez.
- 79 2020. február 14-én a Bizottság benyújtotta a kért dokumentumokat, a felek pedig válaszoltak a feltett kérdésekre.
- 80 2020. március 13-án a felperes előterjesztette a Bizottság által a Törvényszék kérdéseire adott válaszokra, valamint a Bizottság által benyújtott dokumentumokra vonatkozó észrevételeit.
- 81 2020. május 11-én a Bizottság állást foglalt a felperesnek a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait, valamint a fellebbező valamennyi észrevételét, azaz a benyújtott dokumentumokra és a Bizottság részéről a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszokra vonatkozó észrevételeket illetően.
- 82 E körülmények között és a kontradiktórius eljárás elvének tiszteletben tartása érdekében a Bizottság 2020. május 11-i észrevételeinek a Törvényszék által feltett kérdésekre a Bizottság részéről adott válaszokkal kapcsolatos észrevételekre vonatkozó részét, vagyis annak 22–26. pontját a Törvényszék nem vette figyelembe a jelen ítélet céljából.
- 83 Mivel a felek nem kérték tárgyalás megtartását, a Törvényszék (kibővített első tanács) az eljárási szabályzat 106. cikkének (3) bekezdése alapján úgy határozott, hogy a keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz.

A jogkérdésről

- 84 Keresetének alátámasztására a felperes két jogalapot hoz fel. Az első jogalap a Bizottság által a „megfelelő használat” kifejezés értelmezése során elkövetett téves jogalkalmazáson alapul.
- 85 Második jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a történeti jogok biztosítása szempontjából releváns valamennyi körülményt.

Az első jogalapról

- 86 Az első jogalap két részre osztható. Az első részben a felperes azt állítja, hogy a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjában szereplő „megfelelő használat” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az az „ajánlatnak megfelelő használatra” vonatkozik. A második részben a felperes azt kívánja bizonyítani, hogy a „megfelelő használat” kifejezés nem a „visszaélészerű használat” hiányát jelenti, mivel ez utóbbi fogalomnak eltérő a célja.

- 87 Mivel az első jogalap két része a „megfelelő használat” fogalmának értékelése céljából figyelembe veendő szempontokra vonatkozik, azokat együtt kell megvizsgálni.
- 88 A megtámadott határozat szerint a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjában szereplő „megfelelő használat” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az az említett kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélésszerű használat” hiányát jelenti, nem pedig úgy, hogy az a beavatkozó fél „ajánlatának megfelelő” használatra vonatkozik. Tekintettel arra, hogy a résidők beavatkozó fél általi alulhasznosítása az ajánlatához képest nem minősül „visszaélésszerű használatnak”, a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a beavatkozó fél „megfelelő használatot” végzett, és elismeri a résidőkkel kapcsolatos történeti jogait, vagyis annak lehetőségét, hogy a résidőket a használati időszakot követően a London–Philadelphiától eltérő útvonalon használja.
- 89 A fenti 88. pontban ismertetett értelmezés kialakítása céljából a Bizottság először is a megtámadott határozat (51) preambulumbekzdésében rámutatott, hogy a megfelelő használat fogalmát a végleges kötelezettségvállalások nem határozták meg, valamint hogy a felperes és a beavatkozó fél nem értett egyet e fogalom alkalmazandó meghatározását illetően. Ezt követően a megtámadott határozat (52) preambulumbekzdésében a Bizottság úgy ítélte meg, hogy egyértelmű meghatározás hiányában az említett fogalmat e kötelezettségvállalások rendelkezéseinek szövege, háttere és célja alapján kell értelmezni.
- 90 A felperes, noha vitatja a résidők beavatkozó fél általi alulhasznosításának terjedelmét, nem vitatja, hogy a résidők általa végzett használata nem minősül a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélésszerű használatnak”.
- 91 Ezzel szemben a felperes vitatja a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjában szereplő „megfelelő használat” kifejezésnek a Bizottság által tulajdonított értelmezést.
- 92 A felperes értelmezése szerint ugyanis a „megfelelő használat” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az főszabály szerint az „ajánlatnak megfelelő” használatra vonatkozik, ami magában foglalja, hogy a Bizottság bizonyos mérlegelési mozgástérrel rendelkezik annak meghatározása során, hogy a használat – még ha nem is felel meg teljes mértékben az ajánlatnak – „megfelelő használatnak” minősíthető-e, többek között a kötelezettségvállalások céljára tekintettel.
- 93 A felperes szerint, ha a „megfelelő használat” kifejezést így értelmeznék, akkor nyilvánvaló lenne, hogy a beavatkozó fél nem folytatott ilyen „megfelelő használatot”, és így nem szerzett volna történeti jogokat.
- 94 Az első jogalap így a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjában szereplő „megfelelő használat” fogalmának értelmezésére vonatkozik.

A szóban forgó rendelkezések szó szerinti értelmezéséről

- 95 A megtámadott határozat (56) preambulumbekzdése értelmében az általános nyelvhasználatban a „visszaélésszerű használat” (*misuse*) úgy határozható meg, mint „bármilyen nem megfelelő vagy elő nem írt módon történő használat”, a „megfelelő használat” pedig mint „a helyzetnek megfelelő, vagy egy adott helyzetben vagy adott esetben helyes használat”. Ebből az következik, hogy a „megfelelő használat” a „visszaélésszerű használat” szöges ellentéte. Következésképpen a végleges kötelezettségvállalásokban használt fogalmak szó szerinti értelmezése alapján a résidők „megfelelő használata” alatt e résidők „visszaélésszerű használatának” hiányát kell érteni.
- 96 A megtámadott határozat (63) preambulumbekzdése szerint a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontjában szereplő „ajánlatnak megfelelő” fordulat csak „kis jelentőségű nyelvi változtatás”, amely nem lehet meghatározó a „megfelelő használat” kifejezés értelmezése szempontjából.

- 97 A felperes vitatja ezt az értelmezést.
- 98 A felperes azt kifogásolja, hogy a Bizottság értelmezése nem tartja tiszteletben a releváns rendelkezések szövegét. Ez az értelmezés megfosztaná hatékony érvényesülésétől a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontjának második mondatában található, és az említett kötelezettségvállalások 1.10. pontjában szereplő „megfelelő használat” kifejezés értelmezése során figyelembe veendő „ajánlatnak megfelelő” fordulatot. Hasonlóképpen, a „visszaélésszerű használat” hiánya és a „megfelelő használat” közötti, a megtámadott határozatban megállapított egyenértékűség ellentétes a szóban forgó rendelkezések szövegével.
- 99 E tekintetben előzetesen meg kell jegyezni, hogy a végleges kötelezettségvállalások tartalmazzak egy, a fogalom meghatározásokat rögzítő részt. Márpedig a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjában szereplő „megfelelő használat” kifejezés ott nincs meghatározva.
- 100 A „megfelelő használat” kifejezés önmagában véve nem teljesen működőképes, hanem olyan referenciakeretet igényel, amelyhez viszonyítva megállapítható, hogy a jelen esetben mi tekinthető „megfelelő” használatnak, vagy adott esetben „megfelelőnek” nem minősíthető használatnak.
- 101 Ily módon a megtámadott határozatban alkalmazott megközelítés abban áll, hogy a „megfelelő használatot” a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontjában meghatározott „visszaélésszerű használat” hiányával egyenértékűnek tekintik, ezáltal referenciakeretet biztosítva a történeti jogok megszerzésének értékeléséhez.
- 102 Ezzel szemben a felperes értelmezése szerint, amely lényegében a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontjában szereplő „ajánlatnak megfelelő” fordulaton alapul, a „megfelelő használat” kifejezést úgy kell értelmezni, mint amely főszabály szerint az „ajánlatnak megfelelő” használatra vonatkozik. A referenciakeretet így módon az „ajánlatnak megfelelő” használat jelenti, ami magában foglalja, hogy a Bizottság bizonyos mérlegelési mozgástérrel rendelkezik annak meghatározása során, hogy a használat – még ha nem is felel meg teljes mértékben az ajánlatnak – „megfelelő használatnak” minősíthető-e, többek között a kötelezettségvállalások céljára, azaz az érintett útvonalon a fogyasztók javára a maximális verseny kialakítására tekintettel.
- 103 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a végleges kötelezettségvállalások eredeti nyelve az angol, és hogy az említett kötelezettségvállalások 1.13. pontjában alkalmazott „*misuse*” fogalma meglehetősen tág jelentéssel bír, továbbá nem szükségszerűen negatív értelmű. Következésképpen a Bizottság helyesen állapította meg a megtámadott határozat (56) preambulumbekzdésében, hogy a „*misuse*” angol kifejezés a szokásos nyelvhasználatban úgy határozható meg, mint „bármilyen nem megfelelő vagy elő nem írt módon történő használat”.
- 104 E körülmények között nem állapítható meg, hogy a „visszaélésszerű használat” (*misuse*) hiányának és a „megfelelő használatnak” a megtámadott határozatban történt azonosítása összeegyeztethetetlen lenne az érintett rendelkezések szövegével.
- 105 A felperes által képviselt értelmezést illetően meg kell állapítani, hogy az az álláspont, amely szerint a „megfelelő használat” alatt olyan használatot kell érteni, amely 100%-ban az „ajánlatnak megfelelő”, összeegyeztethetetlen a „megfelelő használat” kifejezés jelentésével. A „megfelelő” kifejezés ugyanis olyan használatra utal, amely a résidők 100%-ban az „ajánlatnak megfelelő” használata alatt, ugyanakkor mégis egy bizonyos küszöb felett marad.
- 106 Márpedig, mivel a felperes azt állítja, hogy a „megfelelő használat” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az főszabály szerint „az ajánlatnak megfelelő” használatra vonatkozik, ugyanakkor bizonyos mérlegelési mozgásteret tart fenn a Bizottság számára azon kérdést illetően, hogy „az ajánlatnak megfelelő használat” szintje alatti használat megfelelő lehet-e, azt a következtetést kell levonni, hogy a felperes értelmezése összeegyeztethető a „megfelelő használat” fogalmával.

- 107 A fentiekből következik, hogy mind a megtámadott határozatban elfogadott értelmezés, mind pedig a felperes által képviselt értelmezés összeegyeztethető a szóban forgó rendelkezések szövegével, így az említett rendelkezések szó szerinti értelmezése nem perdöntő.
- 108 E körülmények között annak vizsgálata érdekében, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban megállapíthatta-e, hogy a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjában szereplő „megfelelő használatot” úgy kell értelmezni, hogy az a „visszaélésszerű használat” hiányát jelenti, mindenekelőtt a „megfelelő használat” kifejezés értelmezése szempontjából releváns elveket kell tisztázni, majd ezt követően meg kell vizsgálni, hogy a Bizottság az említett elveket téves jogalkalmazás nélkül alkalmazta-e.

Az „ajánlatnak megfelelő” kifejezés értelmezési elveiről

- 109 Először is, általános szabályként és az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezésekor nem csupán annak szövegét kell figyelembe venni, hanem összefüggéseit, és azon szabályozás céljait is, amelyeknek a részét képezi (lásd: 2019. május 7-i Németország kontra Bizottság ítélet, T-239/17, EU:T:2019:289, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), azzal, hogy ugyanakkor a világos és egyértelmű megfogalmazás az értelmezés korlátját jelenti (lásd ebben az értelemben: 2010. július 15-i Bizottság kontra Egyesült Királyság ítélet, C-582/08, EU:C:2010:429, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezenkívül az uniós bíróságok rendszeresen alkalmazzák a rendszertani értelmezést.
- 110 Mivel a végleges kötelezettségvállalások az engedélyező határozat (200) preambulumbekzdésének megfelelően e határozat szerves részét képezik, a fenti 109. pontban felidézett elvek az említett kötelezettségvállalások értelmezésére is alkalmazandók, amit egyébként a felek is elismernek.
- 111 Másodszor figyelembe kell venni a végleges kötelezettségvállalások harmadik albekezdésében meghatározott különös értelmezési szabályokat.
- 112 Ily módon a végleges kötelezettségvállalásokat az engedélyező határozat fényében, az uniós jog általános keretei között, különösen az összefonódás-ellenőrzési rendelet fényében, valamint az összefonódás-ellenőrzési rendelet és a végrehajtási rendelet alapján elfogadható korrekciós intézkedésekről szóló bizottsági közlemény (HL 2008. C 267., 1. o.; a továbbiakban: a korrekciós intézkedésekről szóló közlemény) alapján kell értelmezni.
- 113 Először is, az engedélyező határozatot illetően emlékeztetni kell arra, hogy azt az összefonódás-ellenőrzési rendelet 6. cikke (1) bekezdésének az említett rendelet 6. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett b) pontja alapján fogadták el, vagyis az előzetes vizsgálat szakaszában, azaz az I. szakaszban.
- 114 Az ítélkezési gyakorlat szerint az I. szakaszban felajánlott kötelezettségvállalásoknak lehetővé kell tenniük a Bizottság számára annak megállapítását, hogy a bejelentett összefonódás az előzetes vizsgálat szakaszában már nem támaszt komoly kétségeket a belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően. E kötelezettségvállalások tehát elkerülhetővé teszik az átfogó vizsgálat megindítását (lásd: 2015. május 13-i Niki Luftfahrt kontra Bizottság ítélet, T-162/10, EU:T:2015:283, 290. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 115 Az összefonódás-ellenőrzési rendelet 8. cikkének (2) bekezdése alapján ugyanis a Bizottság az összefonódást a rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételnek megfelelően a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozatához olyan feltételeket és kötelezettségeket kapcsolhat, amelyek célja annak biztosítása, hogy az érintett vállalkozások betartsák a

- kötelezettségvállalásokat, amelyeket az összefonódás említett piaccal összeegyeztethetővé tétele érdekében tettek (lásd: 2015. május 13-i Niki Luftfahrt kontra Bizottság ítélet, T-162/10, EU:T:2015:283, 291. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 116 Az ilyen típusú összefonódásokhoz fűződő gazdasági érdek és ipari vagy kereskedelmi kockázat jelentőségére, valamint a Bizottságot e téren megillető hatáskörére figyelemmel az érintett vállalkozások érdeke, hogy mindent megtegyenek a hatósági munka megkönnyítése érdekében. Ugyanezen okokból a Bizottság a legnagyobb gondosságot köteles tanúsítani az összefonódások ellenőrzésével összefüggő feladatainak gyakorlása során (lásd: 2015. május 13-i Niki Luftfahrt kontra Bizottság ítélet, T-162/10, EU:T:2015:283, 292. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 117 Azt is meg kell állapítani, hogy az összefonódások ellenőrzése keretében a Bizottság csak olyan kötelezettségvállalások elfogadására jogosult, amelyek képesek a tervezett ügyletet a belső piaccal összeegyeztethetővé tenni (lásd: 2015. május 13-i Niki Luftfahrt kontra Bizottság ítélet, T-162/10, EU:T:2015:283, 293. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 118 Ezzel összefüggésben meg kell állapítani, hogy az összefonódásban részes valamely fél által felajánlott kötelezettségvállalások csak akkor felelnek meg e feltételnek, ha a Bizottság teljes bizonyossággal arra a következtetésre juthat, hogy a kötelezettségvállalások teljesíthetők, és az azokból származó kiigazítási módok kellően működőképesek és tartósak lesznek ahhoz, hogy biztosítsák, hogy az erőfölényes helyzet létrehozása vagy megerősítése, illetve a hatékony versenynek a kötelezettségvállalással megelőzni kívánt korlátozása a viszonylag közeli jövőben valószínűsíthetően nem következik be (lásd: 2015. május 13-i Niki Luftfahrt kontra Bizottság ítélet, T-162/10, EU:T:2015:283, 294. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 119 A Bizottság széles körű mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak értékelése terén, milyen kötelezettségvállalásokra van szükség annak érdekében, hogy az összefonódással kapcsolatban felmerült komoly kétségeket el lehessen oszlatni (lásd: 2015. május 13-i Niki Luftfahrt kontra Bizottság ítélet, T-162/10, EU:T:2015:283, 295. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 120 Az I. szakasz során vállalt kötelezettség célja az azzal kapcsolatos kétségek eloszlatása, hogy az összefonódás – különösen erőfölény létrehozása vagy megerősítése következményeként – a belső piacon vagy annak egy nagyobb részén jelentősen akadályozná a hatékony versenyt. Következésképpen az I. szakasz során vállalt kötelezettségvállalásoknak, azok terjedelmére, valamint tartalmára tekintettel olyan jellegűeknek kell lenniük, hogy a Bizottság a II. szakasz megindítása nélkül jóváhagyó határozatot hozhasson, amennyiben a Bizottságnak nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetése nélkül meg kell állapítania, hogy a hivatkozott kötelezettségvállalások olyan közvetlen és kielégítő választ nyújtottak, amely az összes komoly kétséget egyértelműen eloszlathatta (lásd: 2015. május 13-i Niki Luftfahrt kontra Bizottság ítélet, T-162/10, EU:T:2015:283, 297. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 121 Másodszor, ami a felperes azon állítását illeti, amely szerint az RM-formanyomtatvány nem releváns a végleges kötelezettségvállalások feltételeinek értelmezése szempontjából, emlékeztetni kell arra, hogy az említett kötelezettségvállalások harmadik bekezdésükben azt írják elő, hogy azokat többek között az összefonódás-ellenőrzési rendeletre tekintettel kell értelmezni.
- 122 Márpedig az összefonódás-ellenőrzési rendelet 23. cikke (1) bekezdésének c) pontjából kitűnik, hogy a Bizottság rendelkezik a szükséges hatáskörrel többek között arra, hogy az említett rendelet 6. cikkének (2) bekezdése szerinti kötelezettségvállalások benyújtására és végrehajtására vonatkozó eljárást és határidőket megállapítsa. Ennek alapján a Bizottság elfogadta a végrehajtási rendeletet, amelynek 20. cikkének (1a) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az érintett vállalkozások az összefonódás-ellenőrzési rendelet 6. cikkének (2) bekezdése szerinti kötelezettségvállalás felajánlásával egyidejűleg egy eredeti példányban benyújtják a rendelet IV. mellékletében található, a korrekciókra vonatkozó RM-formanyomtatványban előírt információkat és dokumentumokat.

- 123 Ily módon a felperes állításával ellentétben, mivel az RM-formanyomtatvány létezése az összefonódás-ellenőrzési rendeletből fakad, a végleges kötelezettségvállalások feltételeit a harmadik albekezdésüknek megfelelően az említett formanyomtatványra, és arra tekintettel kell értelmezni, amit az összeolvadásban részt vevő felek e formanyomtatványban közölnek.
- 124 Harmadszor, ami az „uniós jog általános keretét” illeti, figyelembe kell venni többek között a résidőkről szóló rendeletet.
- 125 Negyedszer, meg kell jegyezni, hogy bár a kötelezettségvállalások célja az összefonódás belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos komoly kétségek eloszlatása, azok az összefonódásban részt vevő felek tevékenységeit átvevő harmadik személyek számára is relevánsak. Az ilyen tevékenységek átvételének feltételeit ugyanis nagymértékben a kötelezettségvállalások határozzák meg.

A szóban forgó rendelkezések értelmezéséről az RM-formanyomtatvány útmutatásainak fényében

- 126 A megtámadott határozat (63) preambulumbekkezdése szerint az összeolvadásban részt vevő felek által benyújtott RM-formanyomtatványból az következik, hogy a végleges kötelezettségvállalások a történeti jogok tekintetében nagymértékben hasonlítanak az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalásokhoz, néhány „kis jelentőségű pontosítással és nyelvi változtatással”. Márpedig, noha az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalások a „megfelelő használatra” utalnak, nem követelik meg, hogy a résidőket a használati időszakban az „ajánlatnak megfelelően” használják. Következésképpen a végleges kötelezettségvállalásokban szereplő „ajánlatnak megfelelő” megfogalmazás egyáltalán nem eredményezi a jelen ügyben a történetiségből eredő követelmények módosítását, és az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalásokhoz képest pusztán „kis jelentőségű nyelvi változtatásnak” minősül.
- 127 A felperes egy sor érvet kifejtve vitatja ezt a következtetést.
- 128 A Bizottság által a megtámadott határozat (63) preambulumbekkezdésében levont következtetés megalapozottságának vizsgálata érdekében előzetesen fel kell idézni a Bizottság, illetve az összefonódást bejelentő vállalkozások kötelezettségeit, különösen a kötelezettségvállalásokat illetően.
- 129 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a végrehajtási rendelet IV. melléklete bevezetésének rendelkezéseiből kitűnik, hogy az RM-formanyomtatvány „az érintett vállalkozások által [az összefonódás-ellenőrzési] rendelet 6. cikkének (2) bekezdése [...] alapján tett kötelezettségvállalásokkal egyidejűleg az érintett vállalkozások által benyújtandó információkat és dokumentumokat határozza meg”, és hogy „[a]mennyiben [az érintett vállalkozások] úgy ítélik meg, hogy a formanyomtatványon kért egyes információkra a bizottsági értékeléshez esetleg nincs szükség – megfelelően megindokolva azt, hogy az információ miért nem lényeges –, a Bizottsághoz fordulhatnak azzal a kéréssel, hogy bizonyos követelményektől tekintsen el”.
- 130 A korrekciós intézkedésekről szóló közlemény 7. pontja a következőket írja elő:

„A Bizottságnak kell felmérnie, hogy a javasolt korrekciós intézkedések – végrehajtásukat követően – megszüntetik-e a versennyel kapcsolatosan azonosított aggályokat. Kizárólag a felek rendelkeznek az ilyen értékeléshez szükséges valamennyi vonatkozó információval, különös tekintettel a javasolt kötelezettségvállalások megvalósíthatóságára és a leválasztásra javasolt eszközök életképességére és versenyképességére. Ezért a felek felelőssége, hogy a korrekciós intézkedésekre vonatkozó javaslatoknak a Bizottság által való értékeléséhez szükséges valamennyi ilyen információt biztosítsák. E célból a végrehajtási rendelet arra kötelezi a bejelentő feleket, hogy a végrehajtási rendelet melléklete (RM-formanyomtatvány) előírásainak megfelelően – a kötelezettségvállalásokkal együtt – nyújtsanak

be részletes információkat a felkínált kötelezettségvállalások tartalmára és végrehajtásuk feltételeire vonatkozóan, amelyek igazolják a hatékony verseny esetleges jelentős akadályozásának megszüntetésére való alkalmasságukat [...]"

131 Ezenkívül a korrekciós intézkedésekről szóló közlemény 79. pontja a következőket fejt ki:

„Ahhoz, hogy a kötelezettségvállalási javaslatok [az összefonódás-ellenőrzési rendelet 6. cikkének] (2) bekezdése szerinti határozat alapját képezhessék, a következő követelményeknek kell megfelelniük:

a) teljeskörűen meg kell határozniuk a felek által vállalt anyagi és végrehajtási jellegű kötelezettségvállalásokat;

[...]"

132 Egyébiránt a korrekciós intézkedésekről szóló közlemény 82. pontja a következőképpen rendelkezik:

„Az I. szakaszban rendelkezésre álló szűkös idő miatt különösen fontos, hogy a felek megfelelő időben benyújtsák a Bizottságnak a végrehajtási rendelet követelményeinek megfelelő információkat, hogy megfelelően értékelhető legyen a kötelezettségvállalások tartalma és megvalósíthatósága, valamint az, hogy alkalmasak-e arra, hogy folyamatosan fenntartsák a hatékony verseny feltételeit a közös piacon [...]"

133 Végül a Bizottság – anélkül, hogy a felperes ezt vitatná – rámutat arra, hogy figyelembe véve az összefonódás-ellenőrzési rendelet szerinti eljárások keretében általa vizsgálandó tények és adatok jelentős mennyiségét, valamint az ezen eljárásokban meghatározó gyorsaság követelményét, különösen az I. szakasz végén korrekciós intézkedésekkel történő jóváhagyás esetén a vállalkozások által az RM-formanyomtatványokban szolgáltatott információk alapvető fontosságúak ahhoz, hogy lehetővé tegyék számára a rendelkezésre álló határidőkön belül a javasolt kötelezettségvállalások tartalmának, céljának, életképességének és hatékonyságának megfelelő értékelését. Az RM-formanyomtatvány célja a felajánlott kötelezettségvállalások egyértelműségének biztosítása, és annak elkerülése, hogy azok ne tartalmazzanak „trójai falovakat”. Egyébiránt az RM-formanyomtatvány azt az értelmezést ismerteti, amelyet maga a vállalkozás tulajdonít az általa felajánlott kötelezettségvállalásoknak.

134 A jelen ügyben emlékeztetni kell arra, hogy nem vitatott, hogy a végleges kötelezettségvállalások szövege eltér az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalásokétól.

135 Amint az ugyanis a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontjának és az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalások 1.3.1. pontjának összehasonlításából kitűnik, az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalásokban szereplő az „a repülőtérpár vonatkozásában az 1.24. pontnak megfelelően benyújtott ajánlatnak megfelelő közvetlen szolgáltatást” kifejezés helyett a végleges kötelezettségvállalásokba az „az érintett várospárt, amelynek vonatkozásában a résidőket átadták” szöveget illesztették be.

136 Ehhez hasonlóan a végleges kötelezettségvállalásoktól eltérően az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalásokban szerepelt egy „A résidőkre vonatkozó történeti jogok biztosítása” című, a használati időszakra, a történeti jogok biztosítására és a „visszaélésszerű használatra” vonatkozó rész.

137 Ezenkívül nem vitatott, amint arra a Törvényszék a fenti 23–27. pontban emlékeztet, hogy az összeolvadásban részt vevő felek mind a 2013. július 18-i, mind pedig a 2013. július 30-i RM-formanyomtatványban jelezték, hogy kötelezettségvállalásaik lényegében az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalásokon alapulnak. Egyébiránt az RM-formanyomtatvány mintaszövegektől való eltérésekre vonatkozó részében az szerepel, hogy azokat a pontokat, amelyekben a végleges kötelezettségvállalások eltérnek az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalásoktól, „a kötelezettségvállalások értékelésének elősegítése érdekében” megjelölték, a „kis jelentőségű nyelvi

változtatások, illetve a jelen ügy sajátos körülményei által megkövetelt pontosítások” kivételével. Az RM-formanyomtatvány változtatásokra vonatkozó részében az összeolvadásban részt vevő felek nem jeleztek a történeti jogokkal kapcsolatos semmilyen eltérést az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalásokhoz képest.

- 138 Így a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontjában szereplő, „az ajánlatnak megfelelő” kiegészítés vagy csupán egy „kis jelentőségű nyelvi változtatás”, amely nem kapcsolódik a történeti jogokhoz, vagy pedig e kifejezések az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalásokhoz képest lényeges módosítást kívánnak bevezetni, amennyiben azok a történeti jogokra vonatkoznak. Márpedig ez utóbbi esetben az összeolvadásban részt vevő feleknek ezt meg kellett volna jelölniük az RM-formanyomtatványban.
- 139 E körülmények között nem tűnik tévesnek a Bizottság azon következtetése, amely szerint a végleges kötelezettségvállalások és az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalások szövege közötti eltérés csupán „kis jelentőségű nyelvi változtatásnak” tekintendő.
- 140 Mivel megállapítást nyert, hogy a végleges kötelezettségvállalások szövege eltér az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalások szövegétől, a felperesnek kell bizonyítania, hogy az RM-formanyomtatványban szereplő információk ellenére az „ajánlatnak megfelelő” fordulat nem minősül pusztán „kis jelentőségű nyelvi változtatásnak”.
- 141 Ebben az összefüggésben a felperes egy sor olyan érvet hoz fel, amelyek a Bizottság megtámadott határozat (63) preambulumbekzdésében szereplő következtetésének megkérdőjelezésére, valamint annak bizonyítására irányulnak, hogy a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjában szereplő „megfelelő használat” fordulat értelmezése, és ily módon a történeti jogok biztosítása szempontjából releváns az „ajánlatnak megfelelő” fordulat.
- 142 Először is, a felperes úgy érvel, hogy a korrekciós intézkedésekről szóló közleménynek a fenti 113. pontban hivatkozott 7. pontjából az következik, hogy a Bizottságnak az RM-formanyomtatványban szereplő magyarázatok révén történő tájékoztatására vonatkozó kötelezettség alapja az, hogy gyakran kizárólag az összefonódásban részes felek rendelkeznek a kötelezettségvállalások értékeléséhez nélkülözhetetlen információkkal, amelyeket ezért fel kell tüntetni az RM-formanyomtatványban. Mindazonáltal, ami a történeti jogokra vonatkozó rendelkezéseket illeti, az összeolvadásban részt vevő felek nem rendelkeztek ilyen kizárólagos információkkal, és a Bizottság ugyanúgy képes volt az „ajánlatnak megfelelő” fordulat jelentésének értékelésére, mint ők.
- 143 Ennek az állításnak nem lehet helyt adni. Mivel ugyanis az RM-formanyomtatvány 3. szakasza azt a kötelezettséget írja elő az összeolvadásban részt vevő felek számára, hogy tüntessék fel a mintaszövegektől való eltéréseket, a feleknek meg kell felelniük e feltételnek, függetlenül az e szabály létezését igazoló okoktól.
- 144 E körülmények között a felperes nem hivatkozhat eredményesen arra, hogy a Bizottságnak ahelyett, hogy az összeolvadásban részt vevő felek által az RM-formanyomtatványban szolgáltatott információkra támaszkodott volna, az „ajánlatnak megfelelő” fordulat jelentését az összeolvadásban részt vevő felek által az RM-formanyomtatványban feltüntetettéktől elvonatkoztatva kellett volna értékelnie.
- 145 Másodszor, a felperes előadja, hogy nem volt szükséges feltüntetni az RM-formanyomtatványban a felajánlott kötelezettségvállalások és az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalások közötti különbséget, mivel ebben az időszakban sem az összeolvadásban részt vevő felek, sem a Bizottság nem vélte úgy, hogy az „ajánlatnak megfelelő” kifejezés szerepeltetése fontos, mert ez a szerepeltetés pusztán egy evidens dolgot igényelt a belépőtől, mégpedig azt, hogy tartsa be, amit megígért.
- 146 Ennek az érvnek nem lehet helyt adni.

- 147 Mivel ugyanis a résidőkről szóló rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében szabályozott, „használd vagy elveszíted” elvének megfelelően elegendő a 80%-os hasznosítási szint, nem lehet úgy tekinteni, hogy magától értetődő, hogy a belépőnek főszabály szerint 100%-ban üzemeltetnie kell az ajánlata tárgyát képező légitársasági szolgáltatást ahhoz, hogy történeti jogokat szerezzen.
- 148 Ezenkívül a felperes érve azt bizonyítja, hogy az összeolvadásban részt vevő felek már a Bizottsággal folytatott, kötelezettségvállalásokról szóló tárgyalások idején is úgy gondolták, hogy az „ajánlatnak megfelelő” fordulat arra kötelezi a felperest, hogy az ajánlatának megfelelő légitársasági szolgáltatást nyújtson annak érdekében, hogy történeti jogokat szerezhessen.
- 149 Mivel azonban az „ajánlatnak megfelelő” használat kötelezettsége nem tűnik ki az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalások szövegéből, az összeolvadásban részt vevő feleknek az RM-formanyomtatványban meg kellett volna jelölniük az eltérést a felajánlott kötelezettségvállalások szövegében, mint lényeges változtatást, hogy ezáltal felhívják a Bizottság figyelmét e módosításra.
- 150 Mivel az összeolvadásban részt vevő felek a végrehajtási rendelet IV. mellékletéből eredő kötelezettségek megsértésével elmulasztották e körülményt a Bizottság tudomására hozni, a felperes nem hivatkozhat megalapozottan e körülményre annak érdekében, hogy alátámassza a végleges kötelezettségvállalásokra vonatkozó értelmezését.
- 151 Harmadszor, a felperes azzal érvel, hogy nem kellett feltüntetni az RM-formanyomtatványban a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontjában szereplő, „ajánlatnak megfelelő” fordulatot, mivel a jelentése magyarázó jellegű, és nem kétértelmű vagy homályos.
- 152 Ez az érv nem lehet eredményes.
- 153 Először is, mivel az RM-formanyomtatvány 3. szakasza arra kötelezi a feleket, hogy tüntessenek fel minden eltérést a mintaszövegtől, nem releváns az, hogy a szövegtől való eltérés egy nem kétértelmű vagy nem homályos kifejezés hozzáadásából áll.
- 154 Ezenkívül e kifejezések relevanciája a történeti jogok biztosítása szempontjából egyáltalán nem kínálkozik magától a jelen ügy körülményei között.
- 155 Az IAG/bmi ügyben szereplő érintett kötelezettségvállalások szerkesztésük módjából következő rendszere szerint ugyanis a történeti jogok megszerzésére vonatkozó feltételeket a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjának megfelelő 1.3.2. pont szabályozza, míg a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontjának megfelelő 1.3.1. pontnak az a célja, hogy meghatározza azt a „versenyképes légitársasági szolgáltatást”, amely a használat időszaka alatt üzemeltethető.
- 156 E körülmények között a Bizottságnak nem kellett úgy tekintenie, hogy releváns az „ajánlatnak megfelelő” kifejezés beépítése a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontjába a történeti jogok biztosítása céljából.
- 157 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy az összeolvadásban részt vevő felek által kitöltött RM-formanyomtatványból kitűnik, hogy a végleges kötelezettségvállalások történeti jogokra vonatkozó rendelkezéseinek ugyanaz a jelentése, mint az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalások ilyen rendelkezéseinek, a „kis jelentőségű nyelvi változtatások” kivételével.
- 158 E körülmények között nem megalapozott a felperes azon érve, amely szerint a Bizottságnak más értelemben kellett volna értelmeznie a történeti jogokra vonatkozó rendelkezéseket.
- 159 Negyedszer, ami közelebbről az összeolvadásban részt vevő felek és a Bizottság között azon időszak alatt folytatott kommunikációt illeti, amelynek során ez utóbbi azt követelte meg, hogy az előbbieket kötelezettségvállalásaikban szerepeltessék a „történeti jogokat”, a Bizottság a Törvényszék kérdésére

adott válaszában kifejti, hogy „úgy gondolja”, hogy 2013. július 18. és 25. között „a felek között a 2013. július 16-i [kötelezettségvállalási javaslat] és az »IAG/bmi ügyben« szereplő kötelezettségvállalások közötti bizonyos eltérésekre vonatkozó” megbeszélésre került sor.

- 160 Mindazonáltal a felperes sem az eljárás írásbeli szakaszában, sem a Törvényszék kérdéseire adott válaszában, sem pedig a Bizottságnak a fenti 159. pontban hivatkozott tájékoztatására adott válaszában nem állította, hogy az összeolvadásban részt vevő felek a kötelezettségvállalásokra vonatkozó tárgyalások során kifejezetten a Bizottság tudomására hozták volna a kötelezettségvállalásokra vonatkozó azon elképzelésüket, amely szerint annak érdekében, hogy történeti jogokat szerezhessen, a belépő köteles az ajánlatának megfelelő légiközlekedési szolgáltatást nyújtani.
- 161 Márpedig – amint arra a Törvényszék a fenti 140. pontban emlékeztetett –, mivel a felperesnek kell bizonyítania, hogy az összeolvadásban részt vevő felek felhívták a Bizottság figyelmét a végleges kötelezettségvállalások és az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalások történeti jogokra vonatkozó rendelkezéseinek szövege közötti eltérésre, és mivel a felperes nem terjeszt elő semmilyen hasznos bizonyítékot az összeolvadásban részt vevő felek és a Bizottság közötti, a fenti 159. pontban hivatkozott kommunikációra vonatkozóan, meg kell állapítani, hogy az összeolvadásban részt vevő felek e kommunikáció során nem tájékoztatták a Bizottságot a kötelezettségvállalások szövegében található ezen eltérésről.
- 162 Ötödször, a felperes azt állítja, hogy a végleges kötelezettségvállalások keletkezésének körülményeiből az következik, hogy az „ajánlatnak megfelelő” fordulat az A++ ügyben szereplő kötelezettségvállalásokból ered, amelyek a légitársaságok résidőkre vonatkozó kötelezettségvállalásainak „legfejlettebb szintjét” jelentik. Ezenkívül a Bizottság több tekintetben is e kötelezettségvállalásokra támaszkodott a végleges kötelezettségvállalásokhoz vezető tárgyalások során. Ennélfogva a felperes azt állítja, hogy az összeolvadásban részt vevő feleknek nem kellett jelezniük e kiegészítést az IAG/bmi ügghöz képest.
- 163 Ez az érv nem lehet eredményes, mivel ténybelileg megalapozatlan.
- 164 Először is, az A++ ügyben szereplő kötelezettségvállalások átvett megfogalmazása nem minősül „a legfejlettebb szintnek”, legalábbis a történeti jogok vonatkozásában.
- 165 Nem vitatott ugyanis, hogy az A++ ügyben szereplő kötelezettségvállalások nem írták elő történeti jogok biztosítását. Az említett kötelezettségvállalások 1.2.6. pontja tehát nem vonatkozott a történeti jogok biztosításának feltételeire.
- 166 Egyébként az összeolvadásban részt vevő feleknek éppen ezért kellett a Bizottság kifejezett kérésére kötelezettségvállalásaikba az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalásokban találhatóakhoz hasonló történeti jogokra vonatkozó rendelkezéseket beiktatniuk.
- 167 Egyébiránt nem releváns a felperes által hivatkozott azon tény, hogy a végleges kötelezettségvállalások bizonyos elemei tekintetében a Bizottság arra hívta fel az összeolvadásban részt vevő feleket, hogy az A++ ügyben szereplő kötelezettségvállalásokra támaszkodjanak. Az A++ ügy felperes által hivatkozott rendelkezései ugyanis nem vonatkoznak a történeti jogokra.
- 168 Másodszer, a felperesnek a végleges kötelezettségvállalások keletkezésére vonatkozó állításai pontatlanok.
- 169 Az összeolvadásban részt vevő felek 2013. július 10-én, 14-én, 16-án és 25-én benyújtották a Bizottsághoz a kötelezettségvállalások általuk megszövegezett különböző változatait annak érdekében, hogy a Bizottság értékelni tudja azokat.

- 170 Kétségtelen, hogy a „ajánlatnak megfelelő” fordulatot belefoglalták a 2013. július 14-i kötelezettségvállalási javaslatba, ami egyébként ki is tűnt a felperes által készített és a fenti 11. pontban hivatkozott összehasonlító változatból.
- 171 Ugyanakkor nincs folytonossági kapcsolat a 2013. július 14-i kötelezettségvállalási javaslat releváns rendelkezései és a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontja között.
- 172 A végleges kötelezettségvállalások 1.9–1.11. pontjai ugyanis nem a vonatkozó korábbi rendelkezések módosításának, hanem a 2013. július 16-i kötelezettségvállalásokba együttesen beiktatott új szövegnek minősülnek, amint az kitűnik a 2013. július 14-i kötelezettségvállalási javaslat és a felperes által a keresetlevelének A7. mellékleteként benyújtott, 2013. július 16-i kötelezettségvállalási javaslat összehasonlított változatából.
- 173 Ezt egyébként maga a felperes is megerősíti, aki a keresetlevél 127. pontjában elismeri, hogy az összeolvadásban részt vevő felek a 2013. július 16-i kötelezettségvállalási javaslat szövegezésének alapjául szolgáló szöveggé váltak fel az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalásokat, így nem állítható, hogy bármilyen folytonosság állna fenn a 2013. július 14-i kötelezettségvállalási javaslat 1.11. pontja és a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontja között.
- 174 Ezenkívül rá kell mutatni arra is – amint arra a Törvényszék a fenti 12. pontban emlékeztetett –, hogy a Bizottság kifejezetten és két alkalommal is azt kérte, hogy a kötelezettségvállalásokban történeti jogokat is szerepeltessenek, ugyanakkor a 2013. július 13-i elektronikus levelében pontosította, hogy az IAG/bmi ügyben javasoltakhoz „hasonló típusú” történeti jogokat kell bevezetni.
- 175 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy e felhívásra válaszul az összeolvadásban részt vevő felek pontosították, hogy a történeti jogokat a Bizottság „felhívásának megfelelően” szerepeltették, amint az a kötelezettségvállalás felajánlását kísérő 2013. július 16-i elektronikus levélből következik, amely első alkalommal tartalmazta a történeti jogokra vonatkozó, a végleges kötelezettségvállalásokban foglaltakkal azonos rendelkezéseket.
- 176 Egyébiránt az összeolvadásban részt vevő felek a 2013. július 18-i és 30-i RM-formanyomtatványban megerősítették, hogy megfelelnek az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalásoknak, anélkül hogy bármilyen módon utaltak volna a történeti jogokra vonatkozó rendelkezések közötti eltérésre.
- 177 E körülmények között nem lehet helyt adni a felperes végleges kötelezettségvállalások létrejöttére és az A++ ügyben szereplő kötelezettségvállalások állítólagos „legfejlettebb szint” jellegére alapított érveinek.
- 178 Hatodszor, a felperes azt állítja, hogy kötelezettségvállalásai és az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalások közötti különbség, és különösen az „ajánlatnak megfelelő” fordulat azzal magyarázható, hogy az IAG/bmi ügygel ellentétben a jelen ügy csak egyetlen légi útvonalat érint.
- 179 Amennyiben a felperes állításait úgy kell érteni, hogy a szöveg módosításait az RM-formanyomtatványban szereplő információknak megfelelően úgy kell értelmezni, mint „a jelen ügy sajátos körülményei által megkövetelt pontosításokat”, ennek az érvek sem lehet helyt adni.
- 180 Egyrészt ennek az állításnak maga a felperes is ellentmond. A Törvényszék kérdéseire adott 2020. február 14-i írásbeli válaszainak 3. pontjában ugyanis azt állítja, hogy az összeolvadásban részt vevő felek nem tekintették úgy, hogy az „ajánlatnak megfelelő” fordulat a „jelen eset sajátos körülményei által megkövetelt pontosítások” fogalma alá tartozik.
- 181 Másrészt és mindenesetre meg kell állapítani, hogy a légi útvonalak száma egyáltalán nem releváns azon kérdést illetően, hogy a résidőket milyen szinten kell hasznosítani ahhoz, hogy az a történeti jogok biztosítása szempontjából „megfelelő használatnak” minősüljön.

- 182 Hetedszer, meg kell még vizsgálni a felperes néhány más állítását. Előadja ugyanis, hogy a Bizottságnak észlelnie kellett volna a végleges kötelezettségvállalások szövegében az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalások releváns rendelkezéseihez képest bekövetkezett változást, és „értékelnie kellett volna a megfogalmazást és annak esetleges hatásait”. Ezenkívül a Törvényszék kérdéseire adott válaszaiban úgy véli, hogy a Bizottság „gondosan” összehasonlította a releváns rendelkezések szövegét, és ebben az időszakban megértette és elfogadta azt, hogy az A++ ügyben szereplő kötelezettségvállalások „technikai elemeit” vették át.
- 183 Márpedig a felperes ugyanakkor azt állítja, hogy „[v]alójában senkinek nem volt oka megvizsgálni a jogvita tárgyát képező sajátos megfogalmazást”, és hogy „sem [az összeolvadásban részt vevő] felek, sem a Bizottság szempontjából nem volt szükséges [a szóban forgó] megfogalmazás” vizsgálata.
- 184 Mindenesetre a felperes érveinek nem lehet helyt adni.
- 185 Amennyiben a felperes előadását úgy kell értelmezni, hogy azt állítja, hogy a Bizottságnak tudomása volt az „ajánlatnak megfelelő” fordulat beillesztéséből eredő szövegváltozásról, az érv nem releváns.
- 186 Úgy tűnik ugyanis, hogy a Bizottság elismerte, hogy megállapította a kötelezettségvállalások szövegében bekövetkezett változásokat. Ebből azonban nem következik az, hogy a Bizottságnak ebből azt a következtetést kellett volna levonnia, hogy e változások lényegesek voltak a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjában szereplő „megfelelő használat” fogalmának értelmezése szempontjából, és nem pusztán „kis jelentőségű nyelvi változtatásnak” minősültek.
- 187 Ugyanezen okokból nem lehet helyt adni azon érvnek, amely szerint a Bizottság megértette és elfogadta azt, hogy az A++ ügyben szereplő kötelezettségvállalások „technikai elemeit” vették át.
- 188 A Bizottság ugyanis azáltal, hogy „kis jelentőségű nyelvi változtatásnak” minősítette az „ajánlatnak megfelelő” fordulatot, éppen hogy „technikai”, tehát nem érdemi elemnek tekintette e kiegészítést.
- 189 Amennyiben a felperes állításait úgy kell értelmezni, hogy a Bizottságnak, ha a megkövetelt gondossággal végezte volna el vizsgálatát, nem csupán a szöveg megváltoztatását kellett volna észlelnie, hanem e változást úgy kellett volna értelmeznie, hogy az a történeti jogok biztosítása szempontjából releváns és lényeges, meg kell állapítani, hogy ez az érv nem megalapozott.
- 190 E tekintetben a Törvényszék visszaultra a Bizottság, illetve az összefonódást bejelentő vállalkozások fenti 129–133. pontban ismertetett kötelezettségeire.
- 191 Kétségtelen – amint arra a Törvényszék a fenti 116. pontban emlékeztetett –, hogy a Bizottság „a legnagyobb gondosságot köteles tanúsítani az összefonódások ellenőrzésével összefüggő feladatainak gyakorlása során”.
- 192 Mindazonáltal e kötelezettségnek nem célja, hogy mentesítse az összefonódást bejelentő vállalkozásokat azon kötelezettségük alól, hogy az RM-formanyomtatványban pontos és helyes információkat szolgáltatassanak.
- 193 Az a vállalkozás ugyanis, amely az RM-formanyomtatványban információkat szolgáltatott, főszabály szerint nem hivatkozhat arra, hogy a Bizottságnak figyelmen kívül kell hagynia az említett információkat, és nagyobb figyelemmel kell megvizsgálnia a felajánlott kötelezettségvállalások szövegét.
- 194 Márpedig a felperes érve pontosan azt jelenti, hogy a Bizottságnak a történeti jogok biztosítása szempontjából relevánsnak kellett volna tekintenie az „ajánlatnak megfelelő” fordulatot, annak ellenére, hogy az összeolvadásban részt vevő felek által az RM-formanyomtatványban szolgáltatott információk eltérő irányba mutattak.

- 195 A jelen ügyben azonban a Bizottság nem követett el hibát, amikor a megtámadott határozatban úgy ítélte meg, hogy a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontjában szereplő, „az ajánlatnak megfelelő” fordulat nem releváns a történeti jogok biztosítása szempontjából.
- 196 A kötelezettségvállalások fenti 169–175. pontban felidézett keletkezésére tekintettel ugyanis a Bizottságnak nem kellett úgy tekintenie, hogy a 2013. július 14-i kötelezettségvállalási javaslatok és a 2013. július 16-i kötelezettségvállalási javaslatok szövege közötti eltérés jelentős.
- 197 Ez annál is inkább így van, mivel az IAG/bmi ügyben szereplő érintett kötelezettségvállalások szerkesztésük módjából következő rendszere szerint a történeti jogok megszerzését meghatározó feltételeket a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjának megfelelő pont szabályozza.
- 198 Ily módon, mivel a felperes az „ajánlatnak megfelelő” fordulattal módosította a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontját, a Bizottságnak még kevésbé volt oka azt feltételezni, hogy e szövegmódosítás más lehetett, mint az RM-formanyomtatvány értelmében vett „kis jelentőségű nyelvi változtatás”.
- 199 Ezenkívül, ha az összeolvadásban részt vevő feleknek az lett volna a szándéka, hogy a végleges kötelezettségvállalásokban szereplő, a történeti jogokra vonatkozó rendelkezéseknek az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalásokhoz képest eltérő értelmet adjanak, akkor erről tájékoztathatták, illetve tájékoztatniuk kellett volna a Bizottságot, egyértelműen feltüntetve azt az RM-formanyomtatványban.
- 200 A fentiek összességéből következik, hogy a felperesnek nem sikerült megcáfolnia a megtámadott határozat (63) preambulumbekzdésében levont következtetést. Ebből következik, hogy a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontjában szereplő, „az ajánlatnak megfelelő” megfogalmazás pusztán „kis jelentőségű nyelvi változtatásnak” minősül az IAG/bmi ügyben szereplő azon kötelezettségvállaláshoz képest, amely szerint a történeti jogok biztosítása nem függ azon követelménytől, hogy a légi közlekedési szolgáltatást a használati időszak során az ajánlatnak megfelelően üzemeltessék.

A szóban forgó rendelkezések rendszertani értelmezéséről

- 201 A megtámadott határozat (57) preambulumbekzdése szerint az a tény, hogy a végleges kötelezettségvállalások a „visszaélészerű használat” meghatározását tartalmazzák, de a „megfelelő használat” nem, arra utal, hogy a „megfelelő használat” és a „visszaélészerű használat hiánya” egyenértékű. Így az olyan helyzet, amely nem felel meg a résidők „visszaélészerű felhasználásának”, „megfelelő használatnak” tekinthető.
- 202 A megtámadott határozat (64) preambulumbekzdése megállapítja, hogy a történeti jogokat a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontja szabályozza, míg az 1.9. pont a résidőkre vonatkozó kötelezettségvállalás céljára vonatkozik. Így a szóban forgó rendelkezések rendszerével ellentétes lenne a történeti jogok biztosítását a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontján alapuló feltételektől függővé tenni.
- 203 A felperes számos érveléssel vitatja ezt az értelmezést.
- 204 Először is, a Bizottság által a megtámadott határozatban elfogadott értelmezésnek a felperes érveire tekintettel történő vizsgálata céljából egyrészt rá kell mutatni arra, hogy a „megfelelő használatnak” és a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélészerű használat” hiányának a megtámadott határozatban érvényesített azonos kezelését illetően a Törvényszék a fenti 100. pontban megállapította, hogy a „megfelelő használat” kifejezés önmagában véve nem teljesen működőképes, hanem olyan referenciakeretet igényel, amelyhez viszonyítva megállapítható, hogy a jelen esetben mi minősíthető „megfelelő” használatnak.

- 205 E körülmények között általános jelleggel semmi nem zárja ki, hogy a végleges kötelezettségvállalások más rendelkezéseire támaszkodjanak a „megfelelő használat” fogalmának pontos értelmezése érdekében.
- 206 Másrészt, a „megfelelő használatnak” és a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélésszerű használat” hiányának azonos kezelése több szempontból is igazolt.
- 207 Mindenekelőtt a „visszaélésszerű használat” fogalmának jelentése – amint azt a Törvényszék a fenti 103. pontban megállapította – „nem megfelelő vagy elő nem írt módon történő használatként” értelmezhető, így tehát úgy tűnik, hogy a „megfelelő használatot” a „visszaélésszerű használat” hiányával azonosnak kell tekinteni.
- 208 Ezt követően a felperes azt rója fel a beavatkozó félnek, hogy a résidőket alulhasznosította. Márpedig a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontjának b) alpontja éppen a résidők alulhasznosításának esetét szabályozza, és azt „visszaélésszerű használatnak” minősíti.
- 209 Végül meg kell állapítani, hogy az IAG/bmi ügyben szereplő azon kötelezettségvállalásokban, amelyeket az összeolvadásban részt vevő feleknek a Bizottság kifejezett felhívására a végleges kötelezettségvállalásokban a történeti jogok mintájaként kellett volna figyelembe venniük, a „visszaélésszerű használatra” vonatkozó rendelkezések „A résidőkre vonatkozó történeti jogok biztosítása” című részben szerepelnek. Ennélfogva meg kell állapítani, hogy e kötelezettségvállalások felépítési módjának megfelelően a „visszaélésszerű használatra” vonatkozó rendelkezések relevánsak a történeti jogok biztosítása szempontjából.
- 210 A felperes állításával ellentétben ugyanis a jogi szövegekben található szakaszcímek jelentéssel bírnak, amikor a rendelkezések rendszertani értelmezéséről van szó.
- 211 Márpedig, amint azt a Törvényszék a fenti 200. pontban megállapította, az összeolvadásban részt vevő feleknek az IAG/bmi ügyben javasoltakhoz „hasonló típusú” történeti jogokat kellett volna bevezetniük, és a Bizottság jogosan vélhette úgy, hogy az e kötelezettségvállalások 1.3.1. pontjának és a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontjának szövege közötti különbség csak „kis jelentőségű nyelvi változtatást” jelent, amely nem tükrözi az összeolvadásban részt vevő felek azon szándékát, hogy a végleges kötelezettségvállalások által előírt történeti jogoknak eltérő jelentést tulajdonítsanak.
- 212 Ily módon meg kell állapítani, hogy a „visszaélésszerű használatra” vonatkozó rendelkezések a jelen ügyben relevánsak lehetnek a történeti jogok biztosítása szempontjából.
- 213 Másodszor, amint az a fenti 197. pontban már említésre került, az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalások releváns rendelkezéseinek szerkezete szerint a történeti jogok megszerzését szabályozó feltételeket azok 1.3.2. pontja határozza meg, amely a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjának felel meg, míg a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontjának megfelelő 1.3.1. pontnak az a célja, hogy meghatározza azt a „versenyképes légiközlekedési szolgáltatást”, amely a használat időszaka alatt üzemeltethető.
- 214 Ugyanez a szerkezet jelenik meg a végleges kötelezettségvállalásokban is, amint az az azokban szereplő fogalmak meghatározásaiból egyértelműen kitűnik.
- 215 A szóban forgó jogszabályi rendelkezések szerkezete még egyértelműbbé válik, ha összevetjük az A++ és az IAG/bmi ügyekben szereplő kötelezettségvállalások „versenyképes légiközlekedési szolgáltatás” meghatározására vonatkozó pontjait a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontjával.

- 216 Az A++ ügyben szereplő kötelezettségvállalások 1.2.6. pontjából – amely egyébiránt nem rendelkezik a történeti jogok megszerzésének lehetőségéről – ugyanis az tűnik ki, hogy a belépőnek a résidőket kizárólag „az ajánlatban kínált szolgáltatások nyújtására” kell használnia, és azokat nem használhatja más útvonalon. E tekintetben az ajánlatra való hivatkozás a résidők érintett repülőtéri útvonalakon való jogszerű használatának meghatározására szolgál.
- 217 Az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalások „versenyképes légiközlekedési szolgáltatásra” vonatkozó 1.3.1. pontja, az A++ ügyben szereplő kötelezettségvállalások 1.2.6. pontjához hasonlóan, a résidők jogszerű használatát határozza meg. Márpedig ahelyett, hogy e tekintetben a belépő ajánlatára utalna, a jogszerű használat fogalmát e pontban az első mondat határozza meg, azt az érintett repülőtérpár között szolgáltatás nyújtásában jelölve meg. Mivel azonban az IAG/bmi ügyben a belépőnek megvan a lehetősége, hogy történeti jogokat szerezzen, ami éppen azzal a lehetőséggel jár, hogy a résidőket bármilyen repülőtéri útvonalon használhatja, az 1.3.2. pont második mondatában hasznos volt tisztázni, hogy a résidők másik repülőtérpáron való használatára vonatkozó tilalom nem abszolút módon, hanem csak a használati időszak során, a történeti jogok belépő általi megszerzéséig alkalmazandó.
- 218 Így az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalások összefüggésében az 1.3.1. pont második mondatát pusztán magyarázatként kell értelmezni.
- 219 A végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontja főszabály szerint az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalások 1.3.1. pontjának mintáját követi. A végleges kötelezettségvállalások 1.9.1 pontjának első mondatában ugyanis a résidők jogszerű használatát annak kijelentése révén határozzák meg, hogy a belépő „főszabály szerint” a résidőket csak az érintett várospár közötti útvonal kiszolgálásának céljára használhatja fel. A második mondat pontosítja, hogy e tilalom nem alkalmazható, ha a belépő a használati időszakban üzemeltette e szolgáltatást.
- 220 E körülmények között úgy tűnik, hogy az „ajánlatnak megfelelő” fordulat hozzáadása – amennyiben e fordulatot a történetiség „*de facto*” meghatározásának kell tekinteni, amint azt a felperes állítja – szövegszerűen jelentősen eltér az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalások megfelelő rendelkezéseinek szerkezetétől, amelyeket az összeolvadásban részt vevő feleknek mintaként kellett volna követniük.
- 221 Az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalások 1.3.1. pontjának második mondata ugyanis pusztán annak tisztázására irányul, hogy a résidők más várospár vonatkozásában történő felhasználásának tilalma nem alkalmazandó a történeti jogok megszerzése esetén. Ily módon e mondat nem ír elő minőségi követelményeket a résidők más útvonalakon történő használatát illetően.
- 222 Egyébiránt az A++ ügyben szereplő kötelezettségvállalásokban a belépő ajánlatára való utalás csupán annak tisztázására szolgál, hogy a résidőket csak az említett ajánlatban meghatározott útvonalon lehet használni, anélkül hogy a résidők hasznosítására vonatkozó követelményeket írnának elő.
- 223 Bár a fentiekből az következik, hogy az összeolvadásban részt vevő felek az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalásokból átvett rendelkezéseket és egy az A++ ügyben szereplő kötelezettségvállalásokból származó mondatrészt egyítve eltértek az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalásoktól, amelyeket ugyanakkor mintaként figyelembe kellett volna venniük, jelezni kell, hogy az az értelmezés, amely szerint a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontja tartalmazza a történetiség „*de facto*” meghatározását, több szempontból is összeegyeztethetetlen a szóban forgó rendelkezések szerkezetével.
- 224 Egyrészt, amint az a végleges kötelezettségvállalások 1.9. és 1.10. pontjából kitűnik, és amint azt ezenkívül az említett kötelezettségvállalások „Fogalom meghatározások” című része is megerősíti, az első pont a résidők használati időszak alatt eszközölhető használatának pontosítására irányul, míg a második a történeti jogok megszerzése érdekében teljesítendő feltételeket jelöli meg.

- 225 E körülmények között ellentétes lenne a szóban forgó rendelkezések rendszerével, ha a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontjának második mondatát a történeti jogok biztosításához szükséges feltételek „*de facto*” meghatározásának tekintenénk.
- 226 Másrészt, ha elfogadjuk azt az álláspontot, amely szerint a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontja a történeti jogok biztosításához szükséges feltételek „*de facto*” meghatározását tartalmazza, nem pusztán e fogalom két meghatározása létezne, hanem ez ellentmondásos feltételekhez vezetne az történeti jogok biztosítását illetően is.
- 227 Egyfelől ugyanis a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontjának második mondatából az következik, hogy a belépőnek az „ajánlatnak megfelelő” módon kell üzemeltetnie a légitársasági szolgáltatást a használati időszakban, másfelől pedig a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjából az következik, hogy a belépőnek a használati időszakban a résidőket „megfelelően” kell használnia.
- 228 E tekintetben a felperes ezen ellentmondás megszüntetésére irányuló érve nem lehet eredményes.
- 229 A felperes szerint a végleges kötelezettségvállalások „1.9. és 1.10. pontja közötti összeütközés elkerülése érdekében” a „megfelelő használat” fennállásának meghatározása érdekében meg kell vizsgálni, hogy a résidőket „az ajánlatnak megfelelően” hasznosították-e.
- 230 Mindazonáltal a felperes álláspontja azt jelenti, hogy először is a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontjában szereplő, „az ajánlatnak megfelelő” fordulatot a történeti jogok biztosításának feltételévé alakítják, ami ellentmondást eredményez az említett kötelezettségvállalások 1.10. pontjával, majd ezt követően megszünteti ezt az ellentmondást azáltal, hogy a „megfelelő használatot” az „ajánlatnak megfelelő” használattal azonosítja.
- 231 Márpedig ez az értelmezési megközelítés nemcsak mesterséges jellegű, hanem azzal is ellentmondásban áll, hogy a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjából kifejezetten kitűnik, hogy az a történeti jogok meghatározását tartalmazza, és meghatározza e jogok biztosításának feltételeit.
- 232 Harmadrészt, az RM-formanyomtatványban szereplő információk relevanciájára vonatkozó vizsgálatból az következik, hogy az „ajánlatnak megfelelő” fordulat csak „kis jelentőségű nyelvi változtatás”.
- 233 E körülmények között nem fogadható el a felperes azon megközelítése, amely szerint „az ajánlatnak megfelelő” fordulatot a történeti jogok biztosításának lényeges feltételévé alakítják, és ezzel váltják fel a gyakorlatban a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjában kifejezetten előírt feltételt.
- 234 Úgy tűnik tehát, hogy a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjában szereplő „megfelelő használat” fogalmának értelmezésével kapcsolatos nehézség abból ered, hogy az összeolvadásban részt vevő felek az „ajánlatnak megfelelő” kifejezést beillesztették az említett kötelezettségvállalások 1.9. pontjába. Ahelyett ugyanis, hogy az IAG/bmi ügyben szereplő kötelezettségvállalásokhoz hasonló típusú rendelkezéseket alkalmaztak volna, amint arra a Bizottság kifejezetten felhívta őket, az összeolvadásban részt vevő felek úgy döntöttek, hogy e kötelezettségvállalások rendelkezéseit vegyítik az A++ ügyben szereplő kötelezettségvállalásokból átvett elemekkel, kiegészítve a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontjában szereplő, az „ajánlatnak megfelelő” kifejezéssel.
- 235 Harmadszor, meg kell állapítani, hogy a felperesnek nem sikerült olyan érveket előadnia a végleges kötelezettségvállalásokban foglalt releváns rendelkezések szerkezetével kapcsolatban, amelyek alkalmasak lennének arra, hogy megkérdőjelezzék a „megfelelő használat” azonosnak tekintését az említett kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélészerű használat” hiányával.

- 236 A felperes ebben az összefüggésben egyrészt azt állítja, hogy a végleges kötelezettségvállalások 1.13. és 1.14. pontjában rögzített, a „visszaélésszerű használatra” vonatkozó rendelkezéseknek saját céljuk van, ami azt jelenti, hogy a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontjában szereplő „visszaélésszerű használat” kifejezés nem használható az említett kötelezettségvállalások 1.10. pontjában szereplő „megfelelő használat” kifejezés értelmének meghatározása céljából.
- 237 E tekintetben a felperes megjegyzi, hogy a Bizottság által a múltban elfogadott, résidőkre vonatkozó kötelezettségvállalások tartalmaztak a „visszaélésszerű használatra” vonatkozó pontokat, még akkor is, ha nem írtak elő történeti jogokat, mint például az A++ ügyben szereplő kötelezettségvállalások.
- 238 Ebben az összefüggésben a felperes ezenkívül azt állítja, hogy a „visszaélésszerű használatra” vonatkozó pontok célja a résidőkre vonatkozó kötelezettségvállalás integritása és a résidőket rendelkezésre bocsátó légitársaság védelme.
- 239 Ezek az érvek irrelevánsak. E tekintetben elegendő azt megállapítani, amint azt a Bizottság is helyesen tette, hogy az a körülmény, hogy a „visszaélésszerű használatra” vonatkozó rendelkezéseknek saját céljuk van, nem zárja ki, hogy a végleges kötelezettségvállalások „visszaélésszerű használatra” vonatkozó 1.13. pontja releváns lehet annak meghatározása szempontjából is, hogy mi minősül „megfelelő használatnak”.
- 240 Másrészt, a felperes azt állítja, hogy a „visszaélésszerű használat” vizsgálatára – amint az a végleges kötelezettségvállalások 1.13 és 1.14. pontjából kitűnik – a résidők használati időszaka alatt folyamatosan, vagyis hat IATA forgalmi idényben kerül sor, míg a „megfelelő használat” vizsgálata – amint az a végleges kötelezettségvállalások 1.11. pontjából kitűnik – a használati időszak végén történik.
- 241 A felperes ebből azt a következtetést vonja le, hogy „abszurd és mesterséges” a használati időszak végén annak vizsgálata, hogy sor került-e „visszaélésszerű használatra”. A végleges kötelezettségvállalások 1.14. pontjában rögzített szabályok ugyanis azt írják elő, hogy a résidők belépő általi „visszaélésszerű használata” esetén megszűnik a résidők feladásáról szóló megállapodás oly módon, hogy „a visszaélés helyzetében lévő belépő nem érheti el a használati időszak végét, és nem igényelheti a történeti jogok biztosítását”.
- 242 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az, hogy a „visszaélésszerű használat” vizsgálata folyamatosan zajlik a használati időszak alatt, a felperes állításával ellentétben nem jelenti azt, hogy a „megfelelő használat” vizsgálata címén végzett későbbi vizsgálat felesleges lenne. Továbbra is lehetséges ugyanis többek között az, hogy a végleges kötelezettségvállalások 1.14. pontjában előírt eljárást nem követték, hogy a belépő az előírt határidőn belül véget vetett a „visszaélésszerű használatnak”, vagy hogy a felek nem élnek a résidők feladásáról szóló megállapodás felmondásához való jogukkal a belépő részéről elkövetett visszaélés miatt.
- 243 Harmadrészt, a felperes azzal érvel, hogy a „megfelelő használat” és a „visszaélésszerű használat” hiánya közötti egyenértékűség feleslegessé teszi a végleges kötelezettségvállalások 1.11. pontjában előírt eljárást, amely szerint a Bizottság a megbízott tanácsainak beszerzését követően adott esetben jóváhagyja a történeti jogokat. Amennyiben ugyanis a belépő tiszteletben tartja a résidőkről szóló rendelet szerinti „használd vagy elveszíted” elvet, és egyébként „visszaélésszerű használat” nélkül hasznosítja a résidőket, részére az említett rendelet 8. cikkének (2) bekezdése értelmében a következő menetrendi időszakban a jogszabály erejénél fogva automatikusan újra kiosztják a résidőket. Ha ez elegendő lenne a történetiség megszerzéséhez, a kötelezettségvállalások azt írták volna elő, hogy a belépőt úgy kell tekinteni, mint amely történeti jogokkal rendelkezik, feltéve hogy a résidőkről szóló rendelet alapján a használati időszak végén továbbra is résidőkben részesül.

- 244 Márpedig e tekintetben a Bizottság az ellenkérelem 83. pontjában megállapítja – anélkül, hogy ezt a felperes vitatná –, hogy a felperes tévesen korlátozza a „visszaélészerű használatra” vonatkozó, a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontjában szereplő rendelkezések tartalmát a „használd vagy elveszíted” elvre. A végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontjának szövegéből magából ugyanis kitűnik, hogy ez utóbbi szabály pusztán tiszteletben tartása nem elegendő a „visszaélészerű használat” hiányának megállapításához.
- 245 Negyedrészt, a felperes állítólagos „koherens rendszerre” vonatkozó érve nem fogadható el.
- 246 E tekintetben a felperes szerint a végleges kötelezettségvállalások 1.1., 1.9., 1.10., 1.24., 1.26. és 1.27. pontjából az következik, hogy azok olyan koherens rendszert alkotnak, amelyben a résidőket a szóban forgó repülőtérről napi járat üzemeltetése céljából a belépők rendelkezésére bocsátják, legfeljebb heti hét járatig. A belépőknek a hivatalos ajánlatukban szereplő „elsődleges feltételek” címén meg kell határozniuk a járatsűrűséget, és így az általuk megszerezni kívánt résidőket. A hivatalos ajánlatokat az általuk gyakorolt versenyképességük alapján értékelik, és adott esetben rangsorolják. E tekintetben az igényelt járatok száma értékelési szempont. Miután a hivatalos ajánlat alapján kiosztották a résidőket, a belépőknek e résidőket az ajánlatnak megfelelő módon kell hasznosítaniuk egymást követő forgalmi időszakban, mielőtt engedélyezni lehetne számára a résidők egy másik várospáron történő használatát, az annak eldöntését célzó mérlegelés alapján, hogy a potenciális belépő a résidőket „megfelelően” használta-e.
- 247 Meg kell állapítani, hogy a felperes érvelése többek között abból áll, hogy az új belépő ajánlatát, valamint ezen ajánlat értékelését szabályozó rendelkezésekből következtetéseket von le a vonatkozó végleges kötelezettségvállalások történeti jogok biztosítására vonatkozó 1.10. pontjában szereplő „megfelelő használat” kifejezés értelmezése céljából.
- 248 Márpedig, amint arra a Bizottság helyesen rámutat, az új belépő ajánlatát és ezen ajánlat értékelését szabályozó rendelkezések relevánsak a korrekciós résidők új belépő részére történő biztosítása szempontjából, de rendszertanilag nem az a funkciójuk, hogy olyan feltételeket írjanak elő, amelyeket az új belépőknek teljesítenie kell a történeti jogok biztosításához. Ugyanezen okból a felperes nem alapíthatja érvelését a beavatkozó fél ajánlatának a Bizottság és a független megbízott általi értékelésére.
- 249 A fentiekből következik, hogy a szóban forgó rendelkezések rendszertani értelmezése szerint a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontjában szereplő „megfelelő használat” fogalmát úgy lehet értelmezni, mint az említett kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélészerű használat” hiányát. Következésképpen a felperesnek nem sikerült bizonyítania, hogy a Bizottság által a megtámadott határozatban elfogadott rendszertani értelmezés ellentétes a végleges kötelezettségvállalások rendelkezéseinek általános rendszerével.

A szóban forgó rendelkezések céljának és összefüggéseinek figyelembevételével történő értelmezéséről

- 250 A megtámadott határozat (54)–(57) preambulumbekzdése szerint a történeti jogok biztosítása arra irányul, hogy a potenciális belépőt a London–Philadelphia útvonal üzemeltetésére ösztönözze. E célból fontos, hogy a történeti jogok biztosításának feltételei egyértelműek és ellenőrizhetők legyenek, valamint hogy garantálják a jogosultak jogbiztonságát. Márpedig csak az az értelmezés biztosítja a szükséges jogbiztonságot, amely szerint a „megfelelő használat” alatt a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélészerű használat” hiánya értendő.
- 251 A felperes számos érveléssel vitatja ezt az értelmezést.
- 252 A felperes többek között azt kifogásolja, hogy a megtámadott határozatban elfogadott értelmezés sérti a szóban forgó rendelkezések célját és összefüggéseit.

- 253 Először is, ami a szóban forgó rendelkezések célját illeti, amelyre tekintettel a „megfelelő használat” fogalmát értelmezni kell, a felperes azt állítja, hogy a végleges kötelezettségvállalások célja annak biztosítása, hogy a korrekciós résidókat a használati időszak hat forgalmi idényében oly módon használják fel, hogy az maximális versenyképesszert eredményezzen, és így a lehető legtöbb előnyt jelentse a fogyasztó számára azáltal, hogy a lehető legnagyobb mértékben reprodukálja a korábban az US Airways által biztosított napi szolgáltatást. Ebben az összefüggésben a felperes azt állítja, hogy a végleges kötelezettségvállalások célja az összeolvadás által felvetett minden komoly kétség megszüntetése. Így a Bizottság értelmezése téves, mivel túl nagy jelentőséget tulajdonít az arra irányuló célkitűzésnek, hogy a résidókat vonzóbbá tegyék.
- 254 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a kötelezettségvállalások az engedélyező határozat szerves részét képezik, és azokat e határozat fényében kell értelmezni, amint az a fenti 112. pontban megállapításra került.
- 255 Amint az többek között a végleges kötelezettségvállalások első bekezdéséből következik, az összeolvadásban részt vevő felek a kötelezettségvállalásokat annak érdekében írták alá, hogy a Bizottság megállapíthassa, hogy komoly kétségeit eloszlatták, és így az összeolvadást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilváníthassa.
- 256 Amint azt ugyanis a felperes a keresetlevél 14. pontjában elismeri, a Bizottság úgy vélte, hogy az összeolvadással kapcsolatos valamennyi komoly kétség eloszlatásához szükséges volt a történeti jogok szerepeltetése.
- 257 E tekintetben az engedélyező határozat (179) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a résidókra vonatkozó kötelezettségvállalások a Bizottság számára csak annyiban voltak elfogadhatók, amennyiben kellően egyértelmű volt, hogy egy új belépő ténylegesen átveszi a résidókat.
- 258 Ily módon a történeti jogok biztosításának kinyilvánított célja – amint az a 2013. július 30-i RM-formanyomtatvány 1.1. pontjából következik, és amint azt az engedélyező határozat (181) preambulumbekzdése is megerősíti – az volt, hogy vonzóbbá tegyék a résidók kínálatát.
- 259 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság az engedélyező határozat (186) preambulumbekzdésében megállapította, hogy különösen „a valószínű és megfelelő időben történő belépéssel kapcsolatos [...] adatokra” tekintettel a résidókra vonatkozó kötelezettségvállalás „kulcsfontosságú eleme a London–Philadelphia útvonalon történő valószínű és megfelelő időben történő belépésnek”.
- 260 Egyébiránt, amint az a fenti 118. pontban hivatkozott ítélezési gyakorlatból kitűnik, a Bizottságnak képesnek kell lennie arra, hogy teljes bizonyossággal arra a következtetésre jusson, hogy a kötelezettségvállalások teljesíthetők.
- 261 Ebből következik – amint azt a Bizottság is kiemelte a megtámadott határozat (55) preambulumbekzdésében –, hogy a történeti jogok szerepeltetése a végleges kötelezettségvállalásokban arra irányult, hogy a belépőt a résidók átvételére ösztönözze, és ezáltal kellően valószínűvé tegye azt a tényt, hogy a kötelezettségvállalásokat ténylegesen teljesítik.
- 262 Ezzel szemben nem fogadható el a felperesnek a „maximális versenynyomásra” vonatkozó álláspontja, amely többek között azt jelenti, hogy a lehető legnagyobb mértékben reprodukálják a korábban az US Airways által biztosított napi szolgáltatást.
- 263 Egyrészt, az engedélyező határozat nem támasztja alá a maximális versenyképesszere alapított érvet, amint az a fent elvégzett vizsgálatból kitűnik. Bár a felperes e tekintetben az engedélyező határozat (180) és (186) preambulumbekzdésére hivatkozik, elegendő azt megállapítani, hogy e preambulumbekzdéseknek már a szövege sem támasztja alá az érvelését.

- 264 Másrészt, a maximális versenynyomásra alapított érvet a végleges kötelezettségvállalások potenciális új belépő ajánlatára és a kiválasztási eljárásra vonatkozó 1.24–1.27. pontjának rendelkezései sem támasztják alá, amelyekből a felperes szerint az következik, hogy a kiválasztott piaci szereplő az, amely a leghatékonyabb versenyképesszert gyakorolja.
- 265 Márpedig e tekintetben elegendő azt megállapítani, hogy a fenti 248. pontban megállapítást nyert, hogy az új belépő ajánlatát és ezen ajánlat értékelését szabályozó rendelkezések relevánsak a korrekciós résidők új belépő részére történő biztosítása szempontjából, de nem az a rendeltetésük, hogy olyan feltételeket írjanak elő, amelyeket az új belépőnek teljesítenie kell a történeti jogok biztosításához.
- 266 Harmadrészt, maga a történeti jogok jellege összeegyeztethetetlen a felperes azon érvével, amely szerint a „megfelelő használat” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az biztosítsa a „maximális versenynyomást”.
- 267 A történeti jogok biztosítása ugyanis az IATA hat forgalmi idényéig tartó üzemeltetés időszakát követően magában foglalja annak lehetőségét, hogy a belépő a résidőket bármely repülőtéri útvonalon használhassa. E körülmények között a történeti jogok végleges kötelezettségvállalásokban való szerepeltetésének nem lehet az a célja, hogy a London–Philadelphia útvonalon maximális versenynyomást hozzon létre.
- 268 Negyedrészt és mindenesetre meg kell jegyezni, hogy a fenti 119. és 120. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak értékelése során, hogy a kötelezettségvállalások olyan közvetlen és kielégítő választ nyújtottak-e, amely az összes komoly kétséget egyértelműen eloszlathatta.
- 269 Ily módon, mivel a Bizottság az engedélyező határozat elfogadásakor mérlegelési jogkörének gyakorlása során úgy vélte, hogy a történeti jogok megszerzése lehetőségének szerepeltetése szükséges volt ahhoz, hogy a résidőket vonzóbbá tegyék, annak érdekében, hogy a versenytárs belépése kellően valószínű legyen, és hogy a kötelezettségvállalások eloszlathassák az összeolvadás belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kételyeit, a felperes nem helyettesítheti ezt a mérlegelést a saját értékelésével, amely szerint a résidők biztosításának célja az volt, hogy a potenciális belépő a lehető legnagyobb versenyképesszert gyakorolja a London–Philadelphia útvonalon.
- 270 Ez annál is inkább így van, mivel a felperes nem kifogásolja azt, hogy a Bizottság az engedélyező határozat elfogadásához vezető értékelése során nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.
- 271 Ebből következik, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban helyesen állapította meg, hogy a történeti jogok biztosításának lehetősége azt a célt követi, hogy a résidőket vonzóbbá tegyék.
- 272 Másodszor, a felperes vitatja a Bizottságnak a megtámadott határozat (57) preambulumbekzdésében szereplő azon értelmezését, amely szerint a szükséges jogbiztonság biztosítása érdekében a „megfelelő használat” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélésszerű használat” hiányára vonatkozik.
- 273 Márpedig a felperes szerint a „megfelelő használat” fogalmának azon értelmezése, hogy az „az ajánlatnak megfelelő” használatot fedi le, nagyobb jogbiztonságot biztosít a belépő számára, mivel ő maga határozza meg ajánlatának feltételeit. Az a tény, hogy a belépő eltér az ajánlatától, kétségtelenül bizonytalanság forrása lehet, ám ezért ő maga felelős.
- 274 E tekintetben egyrészt hangsúlyozni kell, hogy a jogbiztonság jelentős szerepet tölt be a belépő szempontjából.

- 275 Emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 125. pontból az következik, hogy a végleges kötelezettségvállalások szövege az összefonódásban részt vevő felek tevékenységeit átvevő harmadik személyek számára is releváns, mivel az ilyen tevékenységek átvételének feltételeit nagymértékben meghatározzák a kötelezettségvállalások, amelyek ily módon fontosak üzleti döntéseik szempontjából, és jogos elvárásokat kelthetnek bennük.
- 276 Másrészt, emlékeztetni kell arra, hogy a felperes által képviselt értelmezés szerint a „megfelelő használat” fogalma a Bizottság mérlegelési jogkörét jelenti annak meghatározása tekintetében, hogy a résidők olyan hasznosítása, amely nem teljesen „az ajánlatnak megfelelő”, mégis „megfelelő használatnak” tekinthető-e.
- 277 Márpedig főszabály szerint önmagában az, hogy a Bizottság rendelkezik ilyen mérlegelési jogkörrel a történeti jogokról való döntés tekintetében, azzal a következménnyel jár, hogy e jogok biztosítása kevésbé előrelátható lesz a belépő szempontjából ahhoz képest, mintha a „visszaélészerű használatra” vonatkozó rendelkezéseket kellene alkalmazni. Ez még inkább igaz a jelen ügyben, mivel a végleges kötelezettségvállalások nem tartalmaznak olyan egyértelmű és pontos elemeket, amelyekre tekintettel e mérlegelési jogkört gyakorolni kellene, a „visszaélészerű használatra” vonatkozó rendelkezések kivételével, amelyeket a felperes szerint nem kell figyelembe venni.
- 278 A fentiekből következik, hogy a Bizottság azon értelmezése, amely szerint a „megfelelő használat” fogalmát a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélészerű használat” hiányként kell értelmezni, összhangban áll a szóban forgó rendelkezések céljával.
- 279 Harmadszor, a végleges kötelezettségvállalások háttérére tekintettel történő értelmezést illetően egyrészt ki kell emelni, hogy a fenti 124. pontban megállapítást nyert, hogy az említett kötelezettségvállalásokat a résidőkről szóló rendelet figyelembevételével kell értelmezni.
- 280 E tekintetben nem vitatott, hogy a résidőknek a beavatkozó fél által a használat időszakában történő használata tiszteletben tartotta a résidőkről szóló rendelet 10. cikkének (2) és (3) bekezdésében a résidők fenntartása érdekében előírt követelményeket.
- 281 Kétségtelen, hogy az a tény, hogy a résidők használata során tiszteletben tartották a résidőkről szóló rendelet 10. cikke (2) és (3) bekezdésének rendelkezéseit, nem jelenti szükségképpen azt, hogy azt a végleges kötelezettségvállalások 1.10. pontja értelmében vett „megfelelő használatnak” kell tekinteni. Amint arra ugyanis a felperes rámutat, a résidőkről szóló rendelet 10. cikke (2) és (3) bekezdésének rendelkezései által követett cél olyan saját cél, amely nem keverhető össze a történeti jogok biztosításával elérni kívánt céllal.
- 282 Márpedig a felperes által képviselt értelmezés eltér az e területre vonatkozó uniós szabályozás releváns rendelkezéseitől.
- 283 Így, mivel a résidőkről szóló rendelet 10. cikke (2) és (3) bekezdésének rendelkezései az Unióban referencia-szabályozási keretnek minősülnek, elvárható lett volna, hogy amennyiben a történeti jogok biztosításának feltételei eltérnek ettől a kerettől, ez világosan kitéjűnjön a végleges kötelezettségvállalások szövegéből. Márpedig, amint az a fenti vizsgálatból következik, a jelen ügyben nem ez a helyzet. A felperes által képviselt értelmezés ugyanis lényegében a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontjában szereplő, „az ajánlatnak megfelelő” fordulaton alapul, amely – amint azt a Törvényszék a fenti 200. pontban megállapította – csupán „kis jelentőségű nyelvi változtatásnak” minősül.
- 284 Másrészt, a felperes hangsúlyozza a résidők beavatkozó fél általi alulhasznosításának szerinte példa nélküli mértékét, annak alátámasztása érdekében, hogy elképzelhetetlen, hogy a beavatkozó fél ezen igazolatlan alulhasznosításra tekintettel igényt tarthasson a történeti jogok biztosítására.

- 285 Ezenkívül a felperes azt állítja, hogy számításai szerint, és ha a Bizottság értelmezése lenne helyes, a beavatkozó fél még akkor is igényt tarthatna a történeti jogok biztosítására, ha a résidőket csak 65%-ban lett volna képes hasznosítani, ami veszélyezteti a végleges kötelezettségvállalások célkitűzéseit, azt bizonyítva ezáltal, hogy a Bizottság által elfogadott értelmezés téves.
- 286 E tekintetben a felperes által a keresetlevél 42. pontjában szerepeltetett táblázatokból kitűnik, hogy a használati időszak alatti alulhasznosítás többek között annak a ténynek tudható be, hogy a beavatkozó fél a visszaszolgáltatási határidő lejárta előtt 389 résidőt szolgáltatott vissza a koordinátornak, míg a járatok törlése miatt csak 81 résidőt nem használtak fel.
- 287 Ezenkívül e táblázatokból kitűnik, hogy a visszaszolgáltatott résidőkön kívül a résidők beavatkozó fél általi használata a használati időszakban 92% és 100% közötti szinten ingadozott.
- 288 Ebből következik, hogy a felperes által kifogásolt alulhasznosítás mértéke többek között abból ered, hogy a beavatkozó fél élt a résidőkről szóló rendelet 10. cikkének (3) bekezdésében elismert azon lehetőséggel, hogy a résidőket a visszaszolgáltatási határidő lejárta előtt visszaszolgáltathatja a koordinátornak, ami azzal a hatással járt, hogy a visszaszolgáltatott résidőket nem vették figyelembe a 80%-os hasznosítási szint számításánál, az említett rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében megállapított szabálynak megfelelően.
- 289 Márpedig a jelen ügyben nem merül fel az a kérdés, hogy a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontjában szereplő, a résidőkről szóló rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében rögzített „használd vagy elveszíted” elvre való utalást úgy kell-e értelmezni, mint amely hallgatólagosan az említett rendelet 10. cikkének (3) bekezdésére is utal.
- 290 A felperes ugyanis a Törvényszék előtt nem vitatja a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben az a résidőkről szóló rendelet 10. cikkének (3) bekezdését alkalmazza, annak megállapítása érdekében a (83) preambulumbekkezdésben, hogy a visszaszolgáltatott résidőket nem kell figyelembe venni a „használd vagy elveszíted” elv és az ugyanezen rendelet 10. cikkének (2) bekezdéséből következő 80%-os küszöb alkalmazása során. A felperes a válasz 7. pontjában kifejezetten elismerte, hogy a beavatkozó fél nem folytatott a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélészerű használatot”.
- 291 Mindenesetre a felperes arra alapított érve, hogy még a résidők csupán 65%-os hasznosítása is lehetővé tette volna a beavatkozó fél számára, hogy történeti jogokat szerezzen, hipotetikus. A felperes által benyújtott táblázatokból ugyanis kitűnik, hogy a résidők beavatkozó fél általi hasznosításának szintje, még ha figyelembe is vesszük mind a visszaszolgáltatott résidőket, mind pedig a járatok törlése miatt fel nem használt résidőket, a hat IATA forgalmi idény során 76,4% és 81% között ingadozott. Márpedig e körülmények között a felperes állításával ellentétben nem fogadható el, hogy a végleges kötelezettségvállalások célkitűzéseit veszélyeztették.
- 292 A fentiekre tekintettel a megtámadott határozatban elfogadott értelmezést, amely szerint a „megfelelő használat” fogalmát úgy kell érteni, mint a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélészerű használat” hiányát, alátámasztja a szóban forgó rendelkezések célja és szövegösszefüggése.

A Törvényszék következtetése

- 293 A fentiek összességéből az következik, hogy a Bizottság által a megtámadott határozatban elfogadott azon értelmezés, amely szerint a végleges kötelezettségvállalások 1.9. pontjában szereplő „megfelelő használat” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az az említett kötelezettségvállalások 1.13. pontja

értelmében vett „visszaélésszerű használat” (*misuse*) hiányára vonatkozik, nem téves, és azt megerősíti mind a szóban forgó rendelkezések szó szerinti és rendszertani értelmezése, mind pedig az RM-formanyomtatványt és a rendelkezések összefüggését figyelembe vevő értelmezés.

- 294 Mivel a felperes nem vitatja a megtámadott határozat (77), (86) és (90) preambulumbekzdésében levont azon következtetést, amely szerint a résidők beavatkozó fél általi használata nem minősül a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélésszerű használatnak”, meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem követett el hibát, amikor történeti jogokat biztosított a beavatkozó fél számára, így a keresetet el kell utasítani.
- 295 E körülmények között a felperes azon érvei, amelyeket a fent elvégzett vizsgálat keretében a Törvényszék nem vizsgált meg, és amelyek ellentétben állnak a Bizottság megtámadott határozat (58)–(65) preambulumbekzdésében szereplő okfejtéseivel, amelyek révén az utóbbi cáfolja a felperes által képviselt értelmezést, az említett határozat indokolásának mellékes része ellen irányulnak, és így hatástalanok. Következésképpen nem kell megvizsgálni azok megalapozottságát.
- 296 A fentiek összességéből az következik, hogy az első jogalapot el kell utasítani.

A második jogalapról

- 297 A négy részből álló második jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a történeti jogok biztosítása szempontjából releváns valamennyi körülményt. E tekintetben a felperes azt kifogásolja, hogy a Bizottság elmulasztotta értékelni a beavatkozó fél által nyújtott szolgáltatások kiosztott résidők értékéhez viszonyított jövedelmezőségét (első rész), azon tény hatását, hogy a beavatkozó fél nem kérte külön megállapodás megkötését a kvótákra vonatkozóan (második rész), a résidők használata beavatkozó fél általi elmulasztásának mértékét a légitársaságok által tett kötelezettségvállalásokkal kapcsolatos más uniós ügyekre figyelemmel (harmadik rész), valamint a felperes által bizonyított hatékonyságjavulást (negyedik rész).
- 298 A Bizottság úgy véli, hogy a második jogalap hatástalan.
- 299 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a keresetlevél 148. pontjából kitűnik, hogy a felperes „e jogalapra kiegészítő jelleggel és/vagy másodlagosan hivatkozik a megtámadott határozat megsemmisítésének alátámasztására, különösen ha a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy figyelembe kell venni [a beavatkozó fél] sajátos magatartását a »megfelelő használat« értékelése céljából, beleértve azokat a feltételeket is, amelyeket [ez utóbbinak] teljesítenie kell ahhoz, hogy a Bizottság számára történeti jogokat biztosítson”.
- 300 Ezenkívül a válasz 7. pontjából kitűnik, hogy a felperes kifejezetten elismeri, hogy a beavatkozó fél a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében véve nem „használta visszaélészerűen” a résidőket, és „megerősíti, hogy a keresetét el kell utasítani, ha a Törvényszék úgy ítélne meg, hogy a Bizottság helyesen állapította meg, hogy a történeti jogok jóváhagyásához szükséges egyetlen elemzés annak ellenőrzését igényelte, hogy a [beavatkozó fél] a [végleges] kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében véve nem »használta visszaélészerűen« a résidőket”.
- 301 Így, mivel az első jogalappal összefüggésben elvégzett vizsgálat szerint a „megfelelő használat” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélésszerű használat” hiányára vonatkozik, nem szükséges megvizsgálni a második jogalap alátámasztása érdekében hivatkozott elemek megalapozottságát.
- 302 Egyébként a felperes által második jogalapja keretében hivatkozott különböző körülmények – vagyis a beavatkozó fél által nyújtott szolgáltatások kiosztott résidők értékéhez viszonyított jövedelmezősége, azon tény hatása, hogy a beavatkozó fél nem kérte külön megállapodás megkötését a kvótákra

vonatkozóan, a résidők használata beavatkozó fél általi elmulasztásának mértéke a légitársaságok által tett kötelezettségvállalásokkal kapcsolatos más uniós ügyekre figyelemmel, és végül a felperes által bizonyított hatékonyságváltozás – értékelése nem releváns a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélészerű használat” fennállásának értékelése szempontjából.

303 A fentiekből következik, hogy a második jogalapot el kell utasítani.

A felperes harmadik kereseti kérelméről

304 Keresetlevelében a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék hozzon meg „minden egyéb, az ügy körülményeinek megfelelő határozatot”.

305 Egyébiránt a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék hívja fel a Bizottságot több dokumentum benyújtására.

306 Ezt követően a felperes visszavonta a dokumentumok benyújtása iránti kérelmének egy részét, miközben fenntartotta annak a beavatkozó fél 2014. október 9-i, a korrekciós résidőkre vonatkozó hivatalos ajánlatára, a megbízottnak a beavatkozó fél korrekciós résidőkre vonatkozó hivatalos ajánlatát értékelő 2014. október 23-i jelentésére, a résidők kiosztásáról szóló határozat bizalmas változatára és a megbízott használati időszaknak megfelelő hat forgalmi időnyit érintő időnyívégi megfeleléségi jelentéseinek (a megbízott történetiségre vonatkozó jelentését is beleértve) bizalmas változataira vonatkozó részeit.

307 A beavatkozó fél a beavatkozási beadványban benyújtotta az ajánlatának részét képező üzleti tervet. Mivel a felperes az e beadványra vonatkozó észrevételeiben nem ismétli meg az ajánlat egészének benyújtására vonatkozó kérését, hanem azt állapítja meg, hogy a beavatkozó fél benyújtotta „az ajánlatot és az üzleti tervet”, meg kell állapítani, hogy a felperes lemondott arról, hogy a beavatkozó fél ajánlatának benyújtását kérje.

308 A Törvényszék pervezető intézkedés keretében felhívta a Bizottságot arra, hogy nyújtsa be a felperes által még kért dokumentumokat, kivéve „a megbízott használati időszaknak megfelelő hat forgalmi időnyit érintő időnyívégi megfeleléségi jelentéseinek bizalmas változatait”.

309 Ez utóbbi dokumentumokat illetően ugyanis emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszéknek kell értékelnie a pervezető intézkedések és a bizonyításfelvétel hasznosságát (lásd ebben az értelemben: 2015. március 9-i Deutsche Börse kontra Bizottság ítélet, T-175/12, nem tették közzé, EU:T:2015:148, 417. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

310 Márpedig, mivel az elvégzett vizsgálatból az következik, hogy a történeti jogok biztosítása céljából azt kell értékelni, hogy a résidők beavatkozó fél általi hasznosítása nem minősül-e a végleges kötelezettségvállalások 1.13. pontja értelmében vett „visszaélészerű használatnak”, és mivel a felek között nem vitatott, hogy nem ez a helyzet, „a megbízott időnyívégi megfeleléségi jelentései” benyújtásának nincs jelentősége a jogvita eldöntése szempontjából.

311 Ily módon a harmadik kereseti kérelmet el kell utasítani annyiban, amennyiben az a Törvényszék által elrendelt pervezető intézkedésekre vonatkozik.

312 Ezzel szemben, ha a harmadik kereseti kérelmet úgy kell értelmezni, hogy az arra irányuló kérelem, hogy a Törvényszék intézzen utasítást a Bizottsághoz, azt elfogadhatatlannak kell nyilvánítani. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós bíróság nem intézhet utasításokat az uniós intézményekhez, illetve az általa gyakorolt jogszerűségi felülvizsgálat keretében nem léphet ezen intézmények helyébe. Az EUMSZ 266. cikk értelmében az érintett

intézmény feladata, hogy megtegye a megsemmisítés iránti kereset alapján hozott ítélet teljesítéséhez szükséges intézkedéseket (lásd: 2017. november 10-i Icap és társai kontra Bizottság ítélet, T-180/15, EU:T:2013:795, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

313 A fentiekből következően a keresetet egészében el kell utasítani.

A költségekről

314 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az eljárási szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése alapján a Törvényszék elrendelheti, hogy a beavatkozó felek maguk viseljék saját költségeiket.

315 Mivel a felperes pervesztes lett, és a beavatkozó fél nem terjesztett elő a költségekre vonatkozó kérelmet, a felperest kötelezni kell a saját költségein felül a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére, míg a beavatkozó fél maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített első tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) A Törvényszék az American Airlines, Inc.-t kötelezi saját költségein felül az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.**
- 3) A Delta Air Lines, Inc. maga viseli saját költségeit.**

Kanninen

Jaeger

Póltorak

Porchia

Stancu

Kihirdetve Luxembourgban, a 2020. december 16-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei.....	1
Az összeolvadást engedélyező határozat és kötelezettségvállalások	1
Végleges kötelezettségvállalások	7
A megtámadott határozat	9
Az eljárás és a felek kérelmei	12
A jogkérdésről.....	13
Az első jogalapról	13
A szóban forgó rendelkezések szó szerinti értelmezéséről	14
Az „ajánlatnak megfelelő” kifejezés értelmezési elveiről	16
A szóban forgó rendelkezések értelmezéséről az RM-formanyomtatvány útmutatásainak fényében	18
A szóban forgó rendelkezések rendszertani értelmezéséről	25
A szóban forgó rendelkezések céljának és összefüggéseinek figyelembevételével történő értelmezéséről ..	30
A Törvényszék következtetése	34
A második jogalapról	35
A felperes harmadik kereseti kérelméről	36
A költségekről	37